

ONDERWIJS
Studenten mogen
geen herexamen doen

5

INTERNATIONAAL
Waarom Angela
Merkel won

6

STUDENT
Regels studenten-
dopen aangepast

12

CULTUUR
Interview met
Amatorski

17

Beeld – Pascal Smet wil geen bompa zijn –

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) vindt dat studenten meer moeten nadenken. “Ze doen dat minder dan vroeger. Ze mogen meer dingen in vraag stellen. Enfin, ik wil ook niet als een bompa klinken.” [Interview op pagina 3](#) (Foto: Simon Leclercq)

NIEUWE CEO DICHT PUT VAN 250.000 EURO

“Prijzen Alma waren jarenlang te laag”

Het studentenrestaurant Alma slaat zijn prijzen op. De oorzaak zijn stijgende kosten en wanbeheer in het verleden. “Onder het vorige bestuur waren de prijzen onrealistisch laag.”

JENS CARDINAELS, KORNEEL DE SCHAMP EN FRANK PIETERMAAT

Het studentenrestaurant Alma slaat zoals elk jaar zijn prijzen op. De keten vermindert het aantal prijscategorieën van zes naar vier. De goedkoopste categorie stijgt van 3 naar 3,10 euro. De duurste van 5,60 naar 5,80 euro. Een van de middelste categorieën stijgt van 3,50 naar 4,10 euro.

Alma haalt de indexering aan. De kosten van ingrediënten voor maaltijden stijgen. Daarnaast haalt de keten de duurder wordende perso-

neelskosten aan, de stijgende brandstofprijzen en het feit dat de subsidies stagneren. Op haar website voorspelt Alma een sombere toekomst: “De vooruitzichten voor de komende maanden en het nieuwe academiejaar zijn op dit gebied (*stijgende kosten, red.*) niet rooskleurig,” klinkt het.

Een jaar geleden stegen de prijzen ook. En ook in het midden van het vorige academiejaar voerde Alma uit het niets een prijsstijging door. Dat kwam omdat Alma op 250.000 euro verlies stond. De ceo, Jozef Van Eynde, werd aan de deur gezet en vervangen door Daniël Lips.

“We zijn niet lichtzinnig over de prijsstijging heen gegaan,” zegt Lips, die zichzelf omschrijft als *change manager*. “De basismissie van Alma is: zo goedkoop mogelijke maaltijden aanbieden. Dat doen we. Ik nodig u uit om in het centrum van Leuven een grote spaghetti te gaan eten. Daar betaal je gemiddeld 8 euro voor. Bij ons 4,10 euro. Dat is nog altijd de helft van de prijs.”

“Voor de goedkoopste maaltijd volgen we op lange termijn zelfs de indexering niet,” aldus Lips. “We willen de maaltijden zo goedkoop mogelijk houden.”

Koenraad Debackere, die als algemeen beheerder van de KU Leuven de financiën van de universiteit beheert, vindt dat Lips goed bezig is. “Ik zie de resultaten al. Vooral qua prijzen: de prijzen van de lonen, de grondstoffen... stijgen nu eenmaal. Dat moet worden doorgerekend.

Onder de vorige ceo werden de prijzen onrealistisch laag gehouden.”

Subsidies

Debackere vindt niet dat de prijzen van Alma te hoog worden. “De kwaliteit is ernaar: als je in Nederland voor 6 euro in een studentenrestaurant gaat eten, kun je net een croque monsieur betalen. De prijzen stijgen in gewone restaurants toch ook?”

De enige oplossing is meer subsidies. “Maar dat zit er niet in,” zegt Debackere. “De Vlaamse regering doet al een inhaalbeweging. En het is ook niet de bedoeling om te besparen op huisvesting of een andere sociale voorziening.”

Ook Haroun Boujemaa, die voor de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO ondervoorzitter is van de raad van bestuur van Alma, beseft dat een terugkeer naar de goedkope prijzen van weleer er niet in zit. “De

subsidies voor Alma zijn nog steeds geplafonneerd. Ik vrees dat het de komende jaren kiezen wordt tussen de verkoudheid of de griep.”

Alma biedt nu maaltijden aan in vier prijscategorieën. Dat zijn er twee minder dan vorig jaar. Door de reductie in het aantal categorieën, is de prijsstijging hoger dan de indexering. In de middenmoot werden prijscategorieën afgeschaft, waardoor de maaltijden die er thuishoorden, verhuisden naar andere, duurere middencategorieën. Dat is pijnlijk voor de studenten. Zij hadden gevraagd om het aantal prijscategorieën te laten dalen. “We dachten dat de maaltijden daardoor goedkoper zouden worden. Maar het heeft een beetje een contradictoerisch effect gehad,” zegt Karel Van Den Bossche, het hoofd Sociaal van LOKO.

Lees verder op pagina 10

veto+

24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE

ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Debat

Opinie

Splinter

De nieuwe technocraten

“Ons politieke landschap mist een politieke partij die, in plaats van een bepaalde ideologie te volgen, een beroep doet op de wetenschap,” orakelde Yves Delvaux vorige week in een opiniestuk in *Veto*.

Vreemd: de muur is ondertussen toch al een tijdje gevallen? Behoren de grote ideologische verhalen niet tot het verleden in deze postmoderne wereld? Zijn politici volgens Jan met de pet dan geen opportunistische populist, postjespakkers voor wie de partijkleur niet meer is dan een laagje vernis? Nationalisten of socialisten: allemaal opportunisten. Dat soort denken.

Toch acht Delvaux de tijd rijp om hartstochtelijk te pleiten voor een *brave new world* waarin de wetenschap ons de weg wijst. Politici en hun idealen staan dan vooral in de weg. Dat denken zou men naïef of wereldvreemd kunnen noemen, maar het is vooral gevaarlijk.

Al staat hij daarin niet alleen. Belgische bedrijfsleiders zijn stikjaloers op de Chinese technocraten, die tenminste op lange termijn denken en snel beslissingen nemen. Iets vervelends als democratie staat in de weg van de grote sprong voorwaarts. Al moet Delvaux niet zo ver van huis gaan: de Grieken zijn dolgelukkig met hun technocratische regering, opgelegd door een financiële trojka. Dat het spook van het fascisme zich weer roert in Europa en dagelijks massabetogingen door Athene marcheren, is een verwaarloosbaar neveneffect. Pleitte Plato ook niet voor een filosoof-koning, een absolute en verlichte vorst die de samenleving zou gidsen (met lichte dwang)? En die Plato was best een snuggere kerel, hebben wij ons laten vertellen.

Wetenschap is waardevrij, proclameren Delvaux en consoorten. Ik argumenteer dat wetenschap juist doordrenkt is van politiek. Alleen al wat een wetenschapper bestudeert, zegt veel over zijn blik op de maatschappij. Voor elke Ivan Van de Cloot die België graag Duitsland ziet achterna gaan, inclusief draconische besparingen, vind je een Paul De Grauwe die naar goede Keynesiaanse gewoonte voor meer overheidsinvesteringen pleit. Zoveel economen, zoveel meningen. Vraag een historicus de terreur tijdens de Franse revolutie te verklaren, en je weet meteen of het een liberaal, sociaaldemocratisch, conservatief of marxistisch is. Delvaux geeft zelf het perfecte voorbeeld. Of gelooft hij echt dat een progressief concept als John Rawls *veil of ignorance* een neutraal concept is waar een Filip Dewinter natte dromen bij krijgt?

De ideeën van Plato en zijn epigonen, herkauwd door Delvaux en andere technocraten, leiden rechtstreeks tot de totalitaire regimes van de twintigste eeuw. Van de wetenschappelijke socialist tot de zwarthemden van Mussolini, allemaal beriepen ze zich op een abstracte volkswil die wetenschappelijk bewezen was. Het parlement? Een nutteloze praatabrak. Ideologie? Een voorbijgestreefd concept.

Het siert Delvaux dat hij het debat over onze democratie aangaat. Jammer genoeg is zijn waardevrije technocratische politieke *science fiction*. Wetenschap is politiek. Laat ons dat aanvaarden, en er ook naar handelen.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat

Zo veel mogelijk, maar lagere Erasmusbeurzen of minder, maar hogere?

Tegen 2020 moet 20 procent van de studenten een internationale ervaring opdoen. Dat wil althans Europa. Vlaanderen is ambitieuzer. Zij wil 33 procent van de studenten gebruik laten maken van programma's zoals Erasmus. Sommigen stellen zich de vraag: moeten we wel streven naar meer beurzen? Zouden we niet beter streven naar minder, maar hogere beurzen? **JENS CARDINAELS**

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a)

Simon Leclercq

“Ik wil zoveel mogelijk studenten een internationale ervaring aanbieden,” zegt Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). “We hebben de lat hoger gelegd dan Europa en gaan voor 33 procent. We moeten evolueren naar een cultuur waarin naar het buitenland gaan als je studeert zo normaal is als een kot kiezen of boeken kopen.”

“Op termijn rekenen we op 4,2 miljoen euro extra budget per jaar om tegemoet te komen aan de doelstellingen. Er zullen dus veel meer beurzen voorzien worden dan op dit moment.”

Smet zegt dat er twee types beurzen komen. “Enerzijds zullen we een systeem van beurzen ontwikkelen voor mobiliteit wereldwijd. De hoogte van die beurzen moet nog besproken worden. Anderzijds is er al gedeeltelijk een systeem van specifieke beurzen met prioritaire landen van de Vlaamse Overheid. Voor die landen zijn er nu al hogere beurzen. Daartegenover staat ook een strengere selectie van de studenten, nauwere samenwerking...”

“We gaan er van uit dat die beurzen gemiddeld hetzelfde blijven als nu. Alleen kan het zijn dat we die gaan differentiëren qua bestemming,” zegt Smet. “Een Thalysticket naar Marseille kost minder dan een vliegtuigticket naar Brazilië.”

Smet zegt dat in beide systemen kwaliteit voorop staat. “We willen niet enkel streven naar veel uitwisselingen, maar vooral ook naar kwaliteitsvolle uitwisselingen. En daar dienen garanties voor te bestaan.”

“We kiezen dus zeker niet voor een systeem waarin enkel de *happy few* naar het buitenland kunnen trekken,” benadrukt Smet. “Binnen het actieplan is er nog een tweede doelstelling voorop gesteld: 33 procent van de mobiele studenten moet komen uit ondervertegenwoordigde groepen. Zeker voor die studenten is een internationale ervaring een grote meerwaarde op de arbeidsmarkt. Het is ook heel belangrijk dat we voor hen een adequate financiering voorzien. Ze zullen een hogere beurs krijgen, maar er zijn nog andere manieren om hen te overtuigen.”

Vicerector Internationaal Beleid Danny Pieters (KU Leuven)

Karolien Wilmots

KU Leuven-vicerector Danny Pieters is een voorstander van minder, maar hogere beurzen. “Studenten die naar het buitenland gaan, moeten worden gecompenseerd. Natuurlijk maak je meer mensen gelukkig als je meer beurzen geeft. Ik maak me echter zorgen over sociale discriminatie.

Iedereen moet op uitwisseling kunnen. Ook wie het financieel moeilijk heeft.”

Aan die wens wordt niet voldaan, vindt Pieters. “Nu kunnen alleen studenten die het zich kunnen permitteren op uitwisseling. Zeker wie naar pakweg Hong Kong of New York wil, moet flink in de buidel tasten. Ik vraag me af of een student die moet bijkluken in een sandwichbar en niet gesteund wordt door zijn ouders het zich kan veroorloven om een internationale ervaring op te doen. Ik vind de huidige beurzen te laag.”

De overheid voorziet hogere beurzen voor wie het financieel moeilijk heeft. Volstaan die dan niet? “Kan de minister aantonen dat iedereen die op uitwisseling wil gaan, kan gaan? Ik heb mijn twijfels.”

Tot slot wil Pieters bekijken of uitwisselingsstudenten studentenjobs kunnen krijgen. “Wij kunnen jobs voorzien voor studenten die naar Leuven komen. Maar we zullen ook bekijken of studenten uit Leuven studentenjobs kunnen doen in het land waar we ze naartoe sturen. Op die manier wordt het voor hen betaalbaarder.”

U denkt...

Siemen Van Rooij (via Facebook, 6 likes)

“Ik ben van mening dat er bij de verdeling van de Erasmusbeurzen ook gekeken moet worden naar de bestemming. (Zo zal iemand met 300 euro in Hongarije makkelijker de touwtjes aan elkaar kunnen knopen dan iemand met 300 euro in Zweden).

Christophe Romero (via Facebook, 1 like)

“Koppel de beurzen aan het inkomen van de ouders ipv iedereen €300 te geven.”

Devon Kerkhove (@Skye07) (via Twitter)

“Zo veel mogelijk, beter dat iedereen iets krijgt.”

Karolien Favoreel

Onderwijs

INTERVIEW VLAAMS ONDERWIJSMINISTER PASCAL SMET (SP.A)

“De relatie tussen de overheid en de universiteit is beter dan ooit”

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) is benieuwd naar hoe kersvers rector Rik Torfs het ervan af zal brengen. “Zijn polemische karakter en zijn politieke verleden vormen geen enkel probleem.” En wat met zijn kritiek over de publicatiedruk en de volgens veel academici toenemende bemoeienissen van de overheid, meneer de minister?

JENS CARDINAELS

Het nieuwe academiejaar is een week bezig. Het is een speciaal academiejaar: de academische hogeschoolopleidingen zijn verhuisd naar de universiteit en in Leuven en Gent zijn er nieuwe rectoren en beleidsteams.

“Politici moeten niet in quarantaine worden geplaatst”

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) spreekt zich niet uit over de verkiezing van Rik Torfs. “Maar het is vreemd hoe de rectorcampagne in de pers is gekomen. Ook aan de universiteit stelde men zich daar vragen bij. De verkiezingen waren een voorbeeld van de verpersonalisering van de samenleving. Het leken wel nationale verkiezingen.”

Torfs is een persoon die in the spotlight loopt. Voorstellen van hem krijgen bijvoorbeeld veel weerklank. Is dat een voordeel of een nadeel?
Smet: «Dat zal de toekomst uitwijzen. Maar ik vind het goed dat er debat heerst aan de universiteit. Onze samenleving heeft er nood aan dat er begane paden verlaten worden.»

“Ik vind me niet in de kritiek van de universiteiten over te veel bemoeienissen van de overheid”

Torfs en vicerector Danny Pieters waren tot voor kort senator voor respectievelijk CD&V en N-VA. Wat vindt u van (ex-)politici aan de top van de universiteit?

Smet: «Politici zijn geen mensen die in quarantaine moeten worden geplaatst. We zijn niet verdacht, hoewel we vaak zo behandeld worden. Het is perfect mogelijk dat iemand een functie in de politiek heeft vervuld en nadien een andere

functie uitoefent. Alles hangt af van hoe hij die invult.»

Sommigen hopen dat hun politieke achtergrond kan meehelpen om de relatie tussen de overheid en het hoger onderwijs op te waarderen.

Smet: «Nochtans zeggen de rectoren dat het nog nooit zo goed is geweest. Dat het uniek in de wereld is dat ze om de drie maanden met de minister lunchen om alles te bespreken. Alle beslissingen die ik genomen heb, zijn genomen in nauw overleg met de universiteiten.»

Hoe moeten universiteiten omgaan met de politiek?

Smet: «Universiteiten moeten niet de bestaande stellingen uit de politiek bevestigen, maar nieuwe stellingen uitwerken, vanuit een onafhankelijke positie. Zo kan bijvoorbeeld de maatschappelijke dienstverlening van de universiteiten aandacht krijgen bij de evaluatie van het decreet dat de financiering van het hoger onderwijs regelt.»

Vrijheid

De universiteiten klagen dat hun onafhankelijkheid in het gedrang komt door de volgens hen steeds toenemende bemoeienissen van de overheid. Bijvoorbeeld in dossiers zoals het taalbeleid en de tweejarige master.

Smet: «Ik vind me niet in de kritiek van de universiteiten. De overheid heeft het recht om normen op te leggen, want we geven heel veel geld aan het hoger onderwijs. Je kunt het de overheid toch niet kwalijk nemen dat ze eisen oplegt over de kwaliteit van taal in het hoger onderwijs? Daar heeft het parlement, de vertegenwoordigers van het volk, trouwens zijn zeg in. Het draait om kwaliteit. In de toekomst zullen universiteiten meer hun eigen kwaliteit mogen beoordelen, onder andere via de zogenaamde instellingsreview. Dat getuigt toch net van meer vertrouwen in de onderwijsinstellingen? Ik ben een grote voorstander van de vrijheid van de universiteiten. En die vrijheid is er vandaag.»

«Bovendien doe ik veel moeite om de administratie in het hoger onderwijs te verlagen, maar soms voeren universiteiten afgeschafte regels opnieuw in. Maar dan tien keer meer.»

De academische opleidingen van de hogeschool zijn pas verhuisd naar de universiteit. Die zogenaamde integratie is een van de grootste onderwijshervormingen van de afgelopen jaren. Is alles nu oké?

Smet: «Dat men onderschat wat daar gebeurd is! Toen ik minister werd, dacht ik dat dat een van mijn moeilijkste dossiers zou zijn. Uiteindelijk hebben we op een *very*

Simon Leclercq

smoothly way de 20.000 studenten van de hogeschool naar de universiteit kunnen verhuizen. Met gevolgen voor het personeel, de infrastructuur en de financiën. Met de aanpassing van federale wetten. Er is tijd in gekropen, maar er was amper spanning.»

Is de doorsnee student op de hoogte van de integratie?

Smet: «De studenten uit de opleidingen in kwestie wel. Maar de gewone student is er niet mee bezig. Structuren interesseren hem niet.»

Is dat een probleem?

Smet: «Nee, ik vind dat geen probleem.»

Moeten studenten dan niet nadenken over zulke dingen?

Smet: «Jawel, maar er is een tijd van student zijn en een van bestuurder zijn. Toch moeten studenten meer dan nu mee nadenken. Ze moeten niet alleen studeren. Naar de universiteit gaan is toch ook een manier om meer mens te worden? Dat doen ze minder dan vroeger, merk ik zelf en hoor ik in de academische wereld. De jonge generatie en de samenleving zouden din-

gen meer in vraag mogen stellen. Enfin, ik wil ook niet als een bompa klinken.» (lacht)

Vanaf dit academiejaar kunnen bachelors van de universiteit leraar worden. De hogescholen, die ook bachelorleraren opleiden, vinden dat geen goede maatregel.

Smet: «Ze is nodig.» (haalt zijn schouders op)

Hogescholen vrezen dat universitaire bachelors leraar zullen worden via centra voor lerarenbegeleiding, die qua lerarenopleidingen vaak onvoldoendes behalen in kwaliteitsrapporten.

Smet: «Daar ga ik geen uitspraken over doen. Binnenkort is er een evaluatie van de lerarenopleidingen.»

De laatste tijd is er veel te doen om de publicatiedruk bij academici. Gaat u stappen ondernemen?

Smet: «Het is vooral een fenomeen bij de humane wetenschappen. We nemen het signaal ernstig en gaan met mensen rond de tafel zitten. In de lente van volgend jaar zal de evaluatie klaar zijn.»

Onderwijs

NIEUWE RECTOR EN VICERECTOREN STELLEN ZICH VOOR (DEEL 1)

Het team van Torfs

De KU Leuven heeft sinds augustus een nieuw beleidsteam. Maar wie zijn die nieuwe vicerektoren eigenlijk? Ze stellen zich aan u voor.

JENS CARDINAELS EN CEDRIC HAUBEN

Rik Gosselink (Studentenbeleid)

Karolien Wilmots

Welke functies oefende u eerder uit?

"Ik ben professor aan de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen, waar ik zelf onder andere revalidatiewetenschappen bij respiratoire aandoeningen doceer. Daarenboven was ik gedurende de laatste acht jaar ook nog decaan van onze faculteit."

Waarom bent u vicerector geworden?

"Uit mijn decaanschap is de ambitie ontstaan meer bij te dragen aan het beleid van onze universiteit. Ook is me duidelijk geworden welke specifieke vorderingen er zeker nog geboekt kunnen worden. Deze functie schept de mogelijkheid dergelijke punten bij te sturen."

Wat wilt u verwezenlijken als vicerector?

"Op het vlak van studentenbeleid wil ik focussen op studieoriëntering en studie(traject)-begeleiding. Zowel tijdens de opleiding, als voorafgaand of aan het begin ervan. Wat dat laatste betreft, heb ik een oriëntatieproef zonder bindend karakter voor ogen die de student moet helpen bij het maken van de studiekeuze. Daarnaast blijft ook studentenhuysvesting en de verdere bevordering van de interactie van de studenten met de stad een werkpunt."

"Op het vlak van sportbeleid beogen we meer participatie van zowel studenten als personeel voor een gezonde, actieve levensstijl. Daarbij mikken we ook op nieuwe infrastructuur."

Hoe zal u contact houden met de studenten?

"Zelf blijf ik nog twee vakken doceren, maar ik blijf ook zitting houden in raden en organen waar jongeren vertegenwoordigd zijn."

Georges Gielen (Wetenschap en Technologie)

Simon Leclercq

Welke functies oefende u eerder uit?

"Ik ben professor analoge en analoog-digitale geïntegreerde micro-elektronica. Ik ben afdelingshoofd geweest van de onderzoeksgroep MICAS en voorzitter van het departement Elektrotechniek (ESAT). Ik heb in de onderzoeksraad van de KU Leuven gezeten en in de Raad voor Onderzoeksbeleid. Buiten de universiteit ben ik president geweest van de internationale Circuits and Systems Society (CAS), die toen 12.000 leden telde."

Waarom bent u vicerector geworden?

"Rik Torfs vroeg me omdat zijn team nood had aan iemand die de integratie van de industrieel ingenieurs in de universiteit in goede banen kan leiden. Ik heb even moeten nadenken. Zijn visie was anders dan die van zijn tegenkandidaten. Maar ze lag in de lijn van hoe veel mensen het zien."

Wat wilt u verwezenlijken als vicerector?

"Ten eerste wil ik de integratie van de academische opleidingen in de universiteit succesvol laten verlopen. Meer specifiek die van de architecten uit Brussel en Gent en de industrieel ingenieurs, die verspreid zijn over heel Vlaanderen. Dat is een moeilijkheid. Er is aandacht nodig voor het nieuwe personeel en voor communicatie met de nieuwe studenten."

"Ten tweede wil ik dat er een goed klimaat is voor onderzoek. Qua infrastructuur, maar ook qua begeleiding voor jonge onderzoekers. Ze moeten beter gecoacht worden."

"Ten derde wil ik meer studenten aantrekken voor technologische, wetenschappelijke en ingenieursrichtingen. Veel jongeren die er het talent voor hebben, studeren er niet in voort."

Hoe zal u contact houden met de studenten?

"Ik zal blijven lesgeven en ik zal een halve dag per week bij mijn doctoraatsstudenten in het labo staan. Ik wil ook regelmatig overleggen met studentenvertegenwoordigers. Ik wil ook buiten vergaderingen met hen samenzitten. Informele gesprekken zijn waardevol."

Rik Torfs (Rector)

Karolien Wilmots

Welke functies oefende u eerder uit?

"Ik ben al jaren professor kerkelijk recht. Sinds 1993 ben ik voorzitter van de faculteit Kerkelijk Recht, met een kleine onderbreking."

"In 2010 werd ik senator voor CD&V. Ik was lid van de commissies Justitie en Sociale zaken."

"Ik heb ook heel wat voor de televisie gedaan. De warmste herinneringen heb ik aan het interviewprogramma *Nooit-gedacht*, dat op Canvas liep."

Waarom bent u rector geworden?

"Omdat de universiteit altijd de kern is geweest van wat ik doe. De universiteit is nog meer dan de politiek of de Kerk een lichtbaken voor de samenleving. De universiteit is concreter dan de politiek. Politiek houdt zich meer bezig met de korte termijn, tactiek en strategie. Aan de universiteit voel ik me het nuttigst."

Wat wilt u verwezenlijken als rector?

"Ik wil er ten eerste voor zorgen dat de KU Leuven tot de betere universiteiten blijft behoren. We moeten vooruitgaan. Ten tweede wil ik de betrokkenheid van iedereen aan de universiteit laten groeien. Ondanks het feit dat er competitie is, is er nood aan samenhang. Ten slotte wil ik ervoor zorgen dat onze universiteit zijn rol speelt in de samenleving. We moeten de vermoeide maatschappij hoop geven."

Hoe zal u contact houden met de studenten?

"Ik zal één vak blijven doceren. Verder wil ik op allerlei plekken aanwezig zijn. Ook informeel. Ik waak erover dat het rectoraat voor mij geen ivoren toren wordt."

Wim Robberecht (Biomedische Wetenschappen)

Simon Leclercq

Welke functies oefende u eerder uit?

"Gedurende meer dan twaalf jaar was ik professor neurologie en neurochirurgie. Ook ben ik diensthoofd neurologie in het UZ Leuven en voorzitter van meerdere gerelateerde raden."

Waarom bent u vicerector geworden?

"Ik heb dit mandaat aangenomen omdat ik voelde dat ik met mijn ervaring als diensthoofd en onderwijzer een bijdrage kan leveren. Zo wil ik een rol spelen om de medische wetenschap weer op de kaart te zetten. Zowel wat onderwijs, onderzoek als dienstverlening betreft."

Wat wilt u verwezenlijken als vicerector?

"Beleidsmatig is het ons doel om een huisstijl te creëren die berust op vier pijlers: collegialiteit, subsidiariteit, transparantie en vertrouwen."

"Daarnaast moeten we het onderwijs blijven internationaliseren en steeds inzetten op nieuwe technologieën. Op het vlak van onderzoek moet de loopbaandruk omlaag gehaald worden. Ook is interonderzoek een niet te onderschatten bron van rijkdom. Bij dat alles streven we uiteraard naar excellentie."

Hoe zal u contact houden met de studenten?

"Uiteraard blijven de officiële kanalen de eerste weg om te bewandelen. Het gemeenschappelijk bureau van de universiteit (*met daarin onder andere de rector, vicerektoren en een student, red.*) en de klassieke studentenvertegenwoordiging spelen daarbij een voorname rol. Zelf heb ik besloten een vervanger te zoeken voor de vakken die ik doceerde, omdat ik vind dat een professor in deze materie met zijn twee benen in de medische praktijk moet staan."

Liliane Schoofs (Onderzoek)

KU Leuven (Rob Stevens)

Welke functies oefende u eerder uit?

"Ik ben professor in de biologie. Ik sta ook aan het hoofd van een onderzoeksgroep die zich bezighoudt met functionele biologie en meer specifiek de functies van de hersenen."

Waarom bent u vicerector geworden?

"Men heeft mij gevraagd en ik heb ja gezegd. Ik heb een tijd moeten nadenken, want ik wou mijn onderzoeksgroep niet zomaar achterlaten. Ik wou eerst de continuïteit garanderen."

Wat wilt u verwezenlijken als vicerector?

"Ik wil me graag inzetten voor jong talent. Jonge onderzoekers - en vooral postdoctorale onderzoekers - moeten beter ondersteund worden. Niet Vlaanderen is hun werkterrein, maar de ganse wereld. Ik wil ook meer inzetten op kwaliteit bij wetenschappelijk onderzoek."

Hoe zal u contact houden met de studenten?

"Ik zal een mastervak blijven geven."

Onderwijs

STUDENT NIET OP DE HOOGTE VAN NIEUW SYSTEEM

Vergeeten in te schrijven? Geen herexamen!

Naar schatting hebben enkele tientallen studenten geen herexamen kunnen afleggen. Ze waren te laat met niet inschrijven.

JENS CARDINAELS

Tijdens de zomer zijn er heel wat problemen geweest met de herexamens. Veel studenten hebben geen herexamen kunnen afleggen. Dat

“We willen er met de vicerector over spreken”

ANDRIES VERSLYPPE
(STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

komt doordat er sinds het vorige academiejaar een nieuw systeem is. Studenten moeten zich voortaan inschrijven voor hun herexamens. Tot twee jaar geleden was een gebuilde student aan de meeste faculteiten automatisch ingeschreven voor een herexamen. Veel studenten waren niet op de hoogte van het nieuwe systeem, met alle gevolgen van dien.

Waarom moeten studenten zich actief inschrijven voor hun herexamen? “Omdat we moeten weten hoeveel studenten aan een herexamen zullen deelnemen,” zegt Rik Gosselink, de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven. “We moeten immers lokalen reserveren en data vastleggen. Als studenten automatisch ingeschreven zijn, hebben we geen overzicht. Studenten die beslissen niet deel te nemen aan het herexamen schrijven zich vaak niet uit.”

De deadline om zich in te schrijven voor herexamens is 15 juli. “Dat is niet te vroeg,” zegt Gosselink. “De planning van de herexamens moet zo snel mogelijk rond zijn. We willen de studenten voor begin augustus laten weten wanneer hun herexamens vallen. Ze hebben nu een week de tijd om na te beslissen of ze hun herexamen al dan niet afleggen. Dat is genoeg.”

Andries Verslyppe van de Studentenraad KU Leuven is niet overtuigd. “Studenten krijgen hun rooster ook met het nieuwe systeem te laat. Sommigen weten het zelfs nog niet in de eerste week van augustus, terwijl ze het in Gent al

in juli weten. We willen er met de vicerector over spreken.”

Onontvankelijk

Gosselink weet niet exact hoeveel studenten problemen hebben gehad, maar hij erkent dat het er een behoorlijk aantal waren. “Ik heb heel wat klachten gekregen. Maar de beslissing tot herinschrijving ligt bij de faculteiten en die hebben rekening gehouden met speciale omstandigheden om studenten alsnog toe te laten om in te schrijven.”

“Eén student is naar de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen gegaan, maar de raad heeft zijn verzoek niet ontvankelijk verklaard,” zegt Gosselink.

“De studenten werden goed geïnformeerd over het nieuwe systeem,” zegt Gosselink. “Er zijn infosessies geweest en studenten werden er via een pop-upbericht bij het lezen van hun resultaten op gewezen dat als ze gebuilde waren, ze zich moesten inschrijven voor het herexamen.”

Gosselink ziet enkele mogelijke redenen voor de problemen die er geweest zijn: “Misschien waren veel studenten zo teleurgesteld door hun buizen, dat de nieuwe

Karolien Wilmois

Vicerector Rik Gosselink: “De studenten werden goed geïnformeerd.”

procedure hen ontging? Misschien waren sommige studenten op vakantie toen hun punten bekend werden gemaakt en zagen ze hun resultaten te laat?”

Gosselink wil dat de faculteiten elkaar nog beter inlichten. “Een faculteit zoals Psychologie en Pedagogische Wetenschappen heeft veel problemen gehad, terwijl er faculteiten zijn die weinig problemen hebben gehad. Bovendien moet er in de toekomst een digitale bevestiging worden verstuurd naar een student die zich voor een herexamen heeft ingeschreven. Dat geeft zekerheid aan de student.”

Rik Torfs en Pascal Smet brengen baby ter wereld

De nieuwe Studentenraad KU Leuven schoot vorige week plechtig uit de startblokken.

JENS CARDINAELS

Afgelopen vrijdag werd de nieuwe Studentenraad KU Leuven boven de doopvont gehouden. Ze behartigt voortaan de belangen van alle KU Leuven-studenten, ook die van de nieuwe KU Leuven-campussen in Antwerpen, Hasselt, Brugge...

De Vlaamse onderwijsminister Pascal Smet (sp.a) sprak de studenten toe. “Wees kritisch voor jullie instelling, voor mij, het parlement en de regering. Maar toch vooral voor jullie instelling,” vervolgde hij.

Nadien verliet hij de zaal even snel als hij ze betreden had. Daarover was er wat gemor op de receptie na de toespraken. “Eigenlijk had Smet hier nu moeten zijn,” merkte iemand op.

KU Leuven-rector Rik Torfs was wel lang aanwezig. Ook hij speeche. “Ik bevind me in het hol van de leeuw (het ministerie van Onderwijs, red.), maar toch hoor ik hier zinnige dingen,” zei Torfs toen hij de zaal vol studenten toesprak.

Hij roemde het feit dat de studenten vandaag constructief samenwerken met de universiteit. “Toen ik in de jaren 70 studentenvertegenwoordiger was, braken we alles af. Jullie dragen jullie verantwoordelijkheid met een trots die me ontroert. Vroeger droegen de proffen dassen, de studenten niet. Nu is het omgekeerd.”

Torfs zei dat hij de studenten ook in de informele besluitvorming wil betrekken. “Anders worden de beslissingen genomen zonder echte inspraak van de studenten.”

Torfs gaf ook enkele sneren naar de perikelen rond het taalbeleid aan de universiteit. “Het zal wellicht voor

het Grondwettelijk Hof eindigen, politici zullen in de gevangenis belanden en enkele rectoren zullen aan de galg eindigen. Vooral die van Antwerpen.” De Universiteit Antwerpen had vorige week stevige kritiek op de KU Leuven, die als enige een eigen taaltest gebruikte voor proffen.

“Rectoren zullen aan de galg eindigen. Vooral die van Antwerpen”

KU LEUVEN-RECTOR RIK TORFS

“Jullie, studenten, kunnen de taalkwaliteit van de professoren controleren. Toch geen politici die het hebben over een *white hemd*? (dat zei Vlaams minister Hilde Crevels enkele maanden geleden tijdens een handelsmissie in de VS, red.)”

Claudia Löwik, de nieuwe voorzitter van de Studentenraad, besloot: “We moeten onze mening durven zeggen. Ik hoop dat ik daarvoor jullie steun kan krijgen.”

Die wens mag Löwik wel nog eens mailen naar de studentenvertegenwoordigers uit de steden die niet aanwezig waren. Er waren vrijdag vooral studenten uit Leuven, Gent en Brussel. Het wordt een uitdaging voor de Studentenraad om het volk uit de uit hoeken van het land elke drie weken naar Leuven te (blijven) halen om te vergaderen.

Het is niet moeilijk.

Het is gemakkelijk om voor Veto te schrijven of te fotograferen. Je hoeft geen ervaring te hebben. We zorgen voor een goede begeleiding, zodat je op een leuke manier bijleert.

Kom vrijblijvend naar onze redactievergadering. Elke vrijdag om 16 uur in 's-Meiersstraat 5 eerste verdieping. Het wordt tof!

Info-sessie nieuwe medewerkers op woensdag 2 oktober om 19 uur

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Internationaal

De Duitse bondskanselier Angela Merkel.

INTERVIEW MARTIN KOHLRAUSCH OVER DE DUITSE VERKIEZINGEN

“Als een president stijgt Merkel boven de partijen uit”

Afgelopen weken beroerden de Duitse verkiezingen ook bij ons de gemoederen. Bondskanselier Angela Merkel - Angie of Mutti voor de vrienden - doorstond de lakmoesproef met verve. Wij trokken naar Martin Kohlrausch, hoofddocent Europese politieke geschiedenis aan de KU Leuven, voor meer tekst en uitleg.

SAM RIJNDERS

Angela Merkel won glansrijk de Duitse verkiezingen afgelopen week. Haar liberale coalitiepartner verloor zwaar en verdwijnt uit de Bundestag, het Duitse parlement. Hoe verklaart u deze Merkelmania?

Martin Kohlrausch: «Merkel geeft de Duitsers het gevoel dat zij voor stabiliteit zorgt. Duitsland doorstond de crisis de voorbije jaren immers aardig. In die euro-crisis is ze erin geslaagd de Duitse belangen te verdedigen, zonder aan het Europese gedachtegoed te verzaken.»

«Eigenlijk is Merkel in de ogen van vele Duitsers niet langer een conservatieve politica van de CDU (de Duitse christen-democraten, red.). Nu stijgt ze boven de poli-

tieke partijen uit, als was ze een presidentieel figuur»

Heeft haar Oost-Duitse afkomst een invloed op haar populariteit? Niet veel Duitse top politici zijn afkomstig uit de voormalige DDR.

Kohlrausch: «Nee, de val van de muur is ondertussen al bijna vijftientwintig jaar geleden. Haar afkomst past wel bij haar bescheiden imago. Andere politici zoals Peer Steinbrück, de leider van de sociaaldemocratische SPD, lijken arroganter en materialistischer.»

Steinbrück is er niet in geslaagd Merkel te ontronen. Betaalt zijn SPD het gelag voor de zogezegd harteloze Hartzhervormingen, die ze zelf onder ex-bondskanselier Gerhard Schröder doorvoerden? Werkloosheidsuitkeringen verminderen en na één jaar intrekken, en

flexibele minijobs invoeren. Ook in ons land is dat Duitse model niet onomstreden.

Kohlrausch: «De Hartzhervormingen (genoemd naar Peter Hartz, personeelsdirecteur van Volkswagen, die van Schröder de sleutels van de Duitse arbeidsmarkt in handen kreeg, red.) zijn een traumatisch verhaal voor de SPD. Tot vandaag heeft zij er geen duidelijk standpunt over. Het heeft haar alvast stevige concurrentie van extreemlinks opgeleverd.»

«Ook in Duitsland woedt de discussie. Enerzijds is het een economisch succesverhaal, anderzijds zijn er grote sociale gevolgen.»

Zwart-groene coalitie

Ondanks de grote winst van Merkel hebben de linkse partijen een meerderheid. Toch wil de SPD niet regeren met de extreemlinkse partij Die Linke. Slechte herinneringen aan de DDR?

Kohlrausch: «Het communisme ligt in Duitsland veel gevoeliger dan in de rest van West-Europa. Toch vermoed ik dat de sociaaldemocraten eerder uit tactische overwegingen handelen. Een linkse meerderheid maakt hen te kwetsbaar op hun rechterflank. Of dat echt zo is, is een andere vraag, maar volgens mij speelt dat voorbehoud tegen een linkse coalitie binnen vier jaar niet meer.»

«Voor de SPD is het trouwens veel makkelijker om met de Oost-Duitse vleugel van Die Linke te praten. De West-Duitse vleugel wordt beschouwd als een soort sekte met rare vogels. Je weet niet wat je van hen kunt verwachten.»

“De West-Duitse communisten lijken een soort sekte met rare vogels”

Dan ligt een zogenaamde grote coalitie tussen Merkels CDU en de SPD voor de hand. Al is de SPD daar evenmin happig op.

Kohlrausch: «Ze vrezen dat ze ook dan de volgende verkiezingen zullen verliezen, omdat ze onpopulaire maatregelen moeten nemen met een sterke linkse oppositie. Historisch gezien is

dat nochtans geen wetmatigheid.»

«Een derde en heel boeiende mogelijkheid is een zwart-groene coalitie tussen de CDU en de groenen. Die Grünen zijn links, maar ook erg burgerlijk. Hun kiezers zijn hoogopgeleid en hebben een hoog inkomen. De meest linkse kopstukken van de groenen hebben ondertussen de partij verlaten. De CDU werkt bovendien samen met de conservatieve, Beierse CSU, en de cultuur van beide partijen verschilt sterk.»

Bovendien hebben Die Grünen evenmin een vrolijke verkiezingsdag achter de rug. De veggy day die ze voorstelden zou bij de meeste Duitsers niet in goede aarde vallen, net als het pedofilieschandaal waar de partij mee kampt.

Kohlrausch: «Voor veel mensen staat die veggy day symbool voor de betweterige groenen. Als gute Menschen voelen ze zich moreel verheven.»

«Het pedofilieschandaal is een oud zeer en dateert van lang geleden. Groene politici waren niet actief betrokken, maar toonden toen te veel begrip voor pedofilie. In de ogen van velen zijn de groenen altijd de eersten om anderen een onverwerkt verleden te verwijten. Daar zijn ze nu zelf schuldig aan.»

«De nieuwe belastingen die Die Grünen wilden, spelen zeker mee. Blijkbaar had hun achterban, vooral zij met hogere inkomens, daar toch een probleem mee.»

Linkse lente

Een linkse meerderheid en een parlement zonder liberalen. Is dit het begin van een linkse lente voor Duitsland, en bij uitbreiding Europa? Een einde van het besparingsdogma?

Kohlrausch: «Een boeiende vraag, zeker voor landen als Griekenland of Portugal, die op meer soepelheid hopen. Mocht de SPD meeregeren, dan zal dat deels gebeuren.»

«Voor de verkiezingen moest Merkel zich ook harder opstellen om haar rechterflank af te dekken. Nu heeft ze de verkiezingen gewonnen en is ze zowat een halve heilige. Maar een echte bocht is onmogelijk. Dat zou niet goed zijn voor de geloofwaardigheid van Merkel en Duitsland in Europa.»

«Je moet weten dat het gemiddelde Duitse gezin een veel kleiner vermogen heeft dan een Belgisch gezin. In Oost-Duitsland konden gezinnen voor de val van de muur veel minder sparen. Duitsers hebben het gevoel dat zij moeten betalen voor de eurocrisis, ondanks het feit dat ze zelf niet de rijkste zijn.»

Is die besparingsjiver diepgeworteld in de Duitse cultuur, met haar trauma aan de hyperinflatie in het interbellum?

Kohlrausch: «Met die hyperinflatie is er zeker een band. Mijn grootmoeder dacht er nog vaak aan terug. Zelf heb ik het niet aan den lijve ondervonden.» (lacht)

«Misschien speelt het protestantisme en haar nadruk op zuinigheid een rol. Wie weet, Merkel blijft de dochter van een dominee.»

Internationaal

JAPANESE PROFESSOR KITAOKA OVER HISTORISCHE DIPLOMATIEKE KWESTIES

De schaduw van het verleden in de Oost-Aziatische diplomatie

Diplomatieke kwesties met wortels in het verleden blijven tot op vandaag voor spanningen zorgen in Oost-Azië. De Japanse professor Shinichi Kitaoka vindt dat genuanceerd historisch onderzoek en onderwijs de weg moeten vrijmaken voor diplomatieke compromissen.

EVA SCHALBROECK

Het verleden interpreteren blijft een complexe zaak, zeker als elk land zijn eigen versie van de feiten presenteert. Trek de lijn door naar het heden en diplomatieke kwesties met een historische oorsprong blijven het voorwerp van verhitte debatten. "Niets is minder waar voor Japan en de situatie in Oost-Azië," stelde Shinichi Kitaoka in een lezing van het Leuven Centre for Global Governance Studies. De gastspreker is President aan de International University of Japan en heeft verschillende publicaties over Japanse diplomatieke en politieke geschiedenis op zijn naam. Hij is ook actief als diplomatiek adviseur en hij is betrokken bij belangrijke onderhandelingen, bijvoorbeeld met China en Zuid-Korea. Hij vertrekt vanuit zijn eigen ervaringen, maar pleitte voor een "scholarly approach", volgens hem "the basis of everything".

Gevoelige kwesties

Kitaoka weet dus zeer goed welke historische kwesties nog steeds relevant zijn en gevoelig liggen. Het Yasukunischijs bijvoorbeeld, opgericht ter ere van alle soldaten die sneuvelden voor de Japanse keizer, is al decennialang een twistappel omdat er ook leiders met oorlogsmisdadene begraven liggen. "Is het terecht dat internationale staatshoofden deze heilige plek bezoeken in naam van de onbekende soldaat?" legt Kitaoka de vinger op de wonde.

Een andere treffende zaak die Kitaoka schetste is die van de zogenaamde *comfort women*. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden naar schatting honderdduizenden vrouwen uit Japans bezet gebied zoals Korea ingezet in prostitutielegers. "In welke mate kan een vergoeding de plooiën glad strijken?" vraagt Kitaoka zich af. Als tussenoplossing creëerde de Japanse overheid in 1995 het Asian Women's Fund en gaven ze hun verontschuldiging in het Kono Statement. Maar die werden niet aanvaard en de kwestie blijft voor wroeging zorgen tussen Japan en China.

Ondanks de diplomatieke spanningen zijn er ook pogingen tot toenadering. Correct geschiedsonderwijs en kritisch historisch onderzoek spelen hierin een belangrijke rol volgens Kitaoka. Zelf was hij betrokken bij de gemeenschappelijke studies over de relaties tussen Japan en Zuid-Korea: "Mijn oproep tot een rustige en academische benadering kon niet altijd op veel gehoor rekenen. Zo bleek een van onze vertalers een spion te zijn!"

Simon Leclercq

Als hoofd van het gemeenschappelijk onderzoek naar de Japans-Chinese relaties botste hij ook op heel wat problemen. "Het feit dat veel Chinese academische instellingen verbonden zijn met en gecontroleerd worden door de Chinese overheid, zorgt voor wantrouwen bij veel academici."

Kitaoka noemde het de verantwoordelijkheid van de academici om het beschikbare materiaal op een kritische manier te bestuderen. "Het is aan academici om bij te dragen tot het oplossen van hedendaagse diplomatieke kwesties." Maar dat is niet zonder gevaar waarschuwt hij: "Academici lopen steeds het gevaar opgepakt te worden. Sommigen verdwijnen ook gewoon."

Complex

Naast diepgravend academisch onderzoek draagt ook onpartijdig geschiedsonderwijs bij tot een genuanceerdere blik op het verleden. "Een vergelijkende studie toonde aan dat Japanse handboeken erg partijdig zijn. Dat is natuurlijk niet bevorderlijk voor historische en diplomatieke disputen." Een kritische student vroeg of de Japanners al dan niet selectief waren in hun geschiedsonderwijs. Kitaoka reageerde scherp: "We moeten ook steeds waakzaam blijven voor landen zoals Zuid-Korea die bepaalde situaties overdreven voorstellen."

Toch ziet Kitaoka de toekomst hoopvol tegemoet. "History cannot be changed. We need to link these big historical issues in order to proceed." Onderwijs en onderzoek dragen volgens hem bij tot een genuanceerdere blik op het verleden. "The goal is to show different viewpoints on common issues," vatte Kitaoka samen. En dat is net wat kan zorgen voor doorbraken in de complexe diplomatieke onderhandelingen in Oost-Azië.

.....
“Ondanks mijn oproep tot rust, bleek een vertaler een spion te zijn!”

.....
“We moeten steeds waakzaam blijven voor landen zoals Zuid-Korea die bepaalde situaties overdreven voorstellen”

Doe de groentetas!

Elke maandag een verrassend biologisch groente- & fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren.

www.kuleuven.be/groentetas

Sociaal

OPENING GRAND CAFÉ DE HOORN

Oude brouwerij omgetoverd tot pop-upcafé/restaurant

In Leuven opende het tijdelijke Grand Café de Hoorn haar deuren. Het pop-upcafé en -restaurant valt op door haar prachtige locatie en sociale keuken.

INE DEPREZ

Sinds enkele jaren winnen pop-upprojecten aan populariteit. Het concept is eenvoudig: gedurende enkele weken of maanden worden cafés, restaurants of zelfs winkels uit de grond gestampt, om nadien weer even snel

“Het is niet af maar laat ons daar net blij om zijn”

te verdwijnen als ze gekomen zijn.

De projecten bestaan in veel verschillende vormen: van duurzame cafés bij een tentoonstelling, over culinair hoogstaande restaurants in kraakpanden, tot de tijdelijke *One Directionstore* in het Waasland Shopping Center.

Nu is ook Leuven aan de beurt: hier opende Grand Café De Hoorn eind augustus haar deuren in de historische brouwerij van Stella Artois.

Maar minstens even uniek als de locatie, is het sociaal bewogen concept. Michiel Van Balen, projectcoördinator van De Hoorn, vertelt: “In onze keuken werken mensen die op de gewone arbeidsmarkt moeilijk een job vinden. Om dat project in goede banen te leiden, werken we samen met de Antwerpse

organisatie Sense (*zie onder*). We besloten eerst door een pop-upcafé/-restaurant te openen te bekijken of het voor ons praktisch haalbaar was en om te zien of er een draagvlak voor bestaat in het Leuvense. Mocht het concept inderdaad aanslaan, dan zouden we het graag voortzetten met lokale organisaties.”

Imperfectie

Het tijdelijke karakter van een pop-upcafé brengt uiteraard met zich mee dat niet alles tot in de puntjes afgewerkt is. “In plaats van te investeren in duur meubilair, hebben we ervoor gekozen een groot deel van onze meubels tweedehands te kopen. Sommige meubels en accessoires gebruiken we – zonder ervoor te betalen – van de kringloopwinkel SPIT. We verkopen ze, samen met onze grote tafels uit recuperatiehout, in onze pop-up. Stel dat ons project niet voortgezet kan worden, dan kunnen we de inboedel nog altijd verkopen,” aldus projectcoördinator Van Balen.

Bovendien is dat onafgewerkte een statement. Van Balen: “In Leuven is elke kassei bij wijze van spreken al vier keer heraangelegd. In de binnenstad is er een drang om alles tot in de puntjes af te werken, terwijl wij net vinden dat de grote charme van de Vaartkom het brute en grootstedelijke karakter is. Die gedachte wilden we overal laten terugkomen. In afwachting van een park dat binnenkort naast ons café wordt aangelegd, hebben we zelf een parkje ingericht in de sfeer van een bouwterrein. We werken ook samen met een aantal kunstenaars die

de ruimte geleidelijk aan aankleden en schilderen. Op die manier is het project constant in verandering. Met dit alles willen we zeggen: “Het is niet af, maar laat ons daar net blij om zijn.””

Grand Café de Hoorn kadert binnen een veel omvangrijker project. Aanvankelijk diende het pand voornamelijk als kantooruimte voor

creatieve bedrijven, het project Creative Minds.

“Zes jaar geleden zochten enkele directeurs van creatieve bedrijven een pand om een bedrijven- en ontmoetingscentrum in te vestigen en stuitten ze op de oude Stelabrouwerij,” zegt Van Balen. “Architectenbureau 360 Architecten slaagde er in de beschermde industriële machines te renoveren en te integreren in een de moderne nieuwbouw.”

De hoogste etages zijn ingericht als kantooruimtes en huisvesten zo'n 220 werknemers. De eerste etages, waar het pop-upcafé en restaurant zich bevinden, werden behouden als publieke ruimte. Daar bevindt zich ook de brouwzaal, die zich leent tot allerlei evenementen. De zaal met authentieke brouwketels uit de jaren twintig kan zelfs afgehuurd worden voor trouwfeesten, walking dinners en fuiven. Op 30 november gaan de deuren opnieuw dicht.

SOCIALE KEUKEN DE HOORN

Samen met pop-upcafé's vloeit ook een ander concept over naar het Leuvense. Sense, een bedrijf dat al enkele sociale restaurants uitbaat in het Antwerpse, brengt zijn model nu ook over naar De Hoorn.

Klaas Impens van Sense legt het concept uit: “Wij helpen mensen met een artikel 60-statuuat aan een reguliere job. Die mensen raakten voorheen niet aan een job op de gewone arbeidsmarkt en zaten in een leefloosituatie.” Volgens het OCMW Leuven is Sense een van de erkende initiatieven rond sociale economie. “In Leuven werkten vorig jaar 133 mensen in zo'n initiatief. Het concept groeit duidelijk,” vertelt Nancy Van Nerum, coördinator Tewelkstelling bij het OCMW.

Sense bereidt zijn werknemers voor op vast werk, vaak in de horeca, waarbij een chef-begeleider optreedt als leidinggevende en steunpunt. Impens: “We versterken de mensen met ervaring op hun cv, zodat ze kunnen doorvloeien naar de normale economie. *Empowerment* staat centraal. Veelal gaat het ook om niet-Belgen die zich via tewerkstelling sneller kunnen integreren.”

Met De Hoorn verlegt Sense voor het eerst zijn actieterrain. “Normaal zijn we vooral actief in sociale buurt- en bedrijfsrestaurants. Hier gaan we voor het eerst ook aan de slag in een normaal restaurant, wat ook een extra uitdaging vormt voor onze werknemers. We hebben er vertrouwen in dat de betrokken werknemers na deze ervaring vlotter zullen doorstromen.” (kds)

WeL

Universitaire Werkgroep Literatuur en Media

Sedert 1980

- **Opleiding** auteurs en journalisten (in Soc. Wet. en Letteren, KU Leuven)
Start | 7 oktober 2013

- **Wedstrijden:**
 - Essay i.s.m. Stad Leuven (insturen vóór 15 december)
 - Flitsverhaal - Prozagedicht (idem)

- **Tijdschrift WeL:** verhalen, poëzie, essays en actualiteit

Info/Inscr.: (+32) 16-22 93 24 of

uwlmwel@yahoo.com

Redactie/secretariaat:

Kapucijnenvoer 67/31, B-3000 Leuven

<http://uwlm.be>

Sociaal

DE HELPENDE HAND (1) | AURELIE MAES

“Ik ben blij dat ik benen heb”

Het studentenleven bestaat uit veel feesten en af en toe blokken, wordt gezegd. Toch zijn er ook studenten die hun vrije tijd anders invullen. Die student-vrijwilligers laten we in De Helpende Hand aan het woord. Deze week: Aurelie Maes, die werkt met mensen met een mentale beperking.

CAROLINE VAN RHEE

Hoe ben je begonnen met vrijwilligerswerk?

Aurelie Maes: «Toen ik vijftien was - ik studeerde toen humane wetenschappen - gingen we met onze school op uitstap naar een voorziening voor gehandicapten of bijzondere jeugdzorg. Ik ben toen naar Sint-Oda (voorziening voor volwassenen en kinderen met een verstandelijke handicap, red.) geweest, waar ze voorstelden om kampen te begeleiden. Toen ik

Enorm veel voldoening

thuiskwam, vertelde ik mijn moeder meteen dat ik dat heel graag wilde doen. Tijdens de kampen werkte ik in een leefgroep en 's avonds deden we activiteiten met de andere vrijwilligers.»

«Ik voelde mij erg aangesproken door dat werk, daarom doe ik het

vandaag nog altijd. Ik raakte erg geïnteresseerd door mensen met een beperking, dus daarnaast heb ik ook nog vrijwilligerswerk gedaan bij Autisme Limburg en in een rusthuis met dementerenden. Dit jaar ga ik beginnen met het begeleiden van gespreksgroepen met gedetineerden via Universiteit Plus.»

Heeft dat jouw studiekeuze in het hoger onderwijs beïnvloed?

Aurelie: «Ja, ik heb twee jaar pedagogiek gevolgd aan de universiteit, maar ben nu overgeschakeld naar de hogeschool, naar sociale redaptatiewetenschappen, om meer praktisch bezig te kunnen zijn. Op dit moment werk ik met zwaar mentaal gehandicapten en ik merk dat ik het voor de rest van mijn leven wil blijven doen.»

Wat voor werk doe je precies?

Aurelie: «Het houdt voornamelijk routinewerk in. Vooral praten met mensen of creatieve dingen doen. Soms gaan we eens wandelen of op uitstap. Daarnaast komt er ook “vuil werk” bij kijken: Zo was ik mensen, omdat ze dat zelf

niet meer kunnen. Ik word erg goed begeleid en opgevangen door het vast personeel. Af en toe komt het voor dat ik als vervanging wordt ingezet voor vast personeel en hun werk verlicht.»

Verlichten

Wat spreekt je precies aan om met mentaal gehandicapten te werken?

Aurelie: «Je leert de mensen op een andere manier kennen en je krijgt heel veel liefde en vriendschap terug van hen, ook al kunnen sommigen niet eens praten. Bovendien babbelen ze veel. Na een examenperiode vragen ze af en toe hoe het was op school. Je krijgt er enorm veel voldoening van, vind ik. Omdat ik dit werk al lang doe, kennen die mensen mij en kijken ze altijd heel erg uit naar mijn komst. Bovendien kan ik soms het werk van de opvoeders verlichten. Ik vind dit werk zo leuk dat ik het zie als een ontspanningsmoment. Ik kan mij hier echt kapot mee amuseren.»

Wat zijn de negatieve kanten van dit werk?

Aurelie: «Ik heb het vaak moeilijk met het fysieke aspect. Vaak kunnen die personen niets, dus dan moet je tillen. Bij gedragsmoeilijkheden is het bijvoorbeeld moeilijk om mensen in de hand te houden, ook al ben je dan met meer mensen. Mentaal heb ik het soms moeilijk met een gezinssituatie: kinderen die werden achtergelaten bijvoorbeeld.»

Heeft dit vrijwilligerswerk jou veranderd als persoon? Kijk je op een

andere manier naar bepaalde dingen?

Aurelie: «Ja, ik heb geleerd om dingen beter te plaatsen. Ik zie mensen evolueren en beseft dat ze er bij mijn volgend bezoek misschien niet meer zullen zijn. Ik kijk nu veel minder naar uiterlijke kenmerken van personen. Man of vrouw: elk lichaam is voor mij hetzelfde.»

«Ik prijs mij ook telkens gelukkig dat ik benen heb en die kan

gebruiken. Ook de bewustheid dat het altijd mis kan gaan, is er. Ik heb bijvoorbeeld gewerkt in een groep met mensen zonder aangeboren hersenletsel. Soms liggen daar moeders doordat ze betrokken waren in een auto-ongeluk. De vader en kinderen komen hen soms bezoeken, maar de moeder kan op dat moment helemaal niks meer. Op die momenten beseft je dat het iedereen kan overkomen.»

Caroline Van Rhee

Centrum voor Levende Talen

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de KU Leuven. Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren Frans, Portugees, Spaans en Zweeds

NIEUW: ✓ Fins

Inschrijving: - online doorlopend tot en met zaterdag 12 oktober 12:00
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 23 september

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

“Prijzen Alma waren jarenlang te laag”

EVOLUTIE PRIJZEN ALMA

	sept. 2011	sept. 2012	sept. 2013
Grote spaghetti	3,20 euro	3,40 euro	4,10 euro
Koninginnenhapje	3,60 euro	3,80 euro	4,10 euro
Stoofvlees	4,70 euro	4,90 euro	5,30 euro
Steak met groenten	5,10 euro	5,30 euro	5,80 euro

Karolien Wilmots

Vervolg voorpagina

Studentenvertegenwoordiger Boujema belooft waakzaam te blijven. “Het is niet de bedoeling dat een maaltijd die voorheen 3,50 euro kostte, nu zonder toegevoegde waarde wordt verkocht aan 4,10 euro. We willen dat je krijgt waarvoor je betaalt.”

Overall valt te horen dat er in februari geen nieuwe prijsstijging komt. “We slaan alleen op aan het begin van het academiejaar,” zegt Lips. “Door het jaar zijn er nog stijgingen, maar die rekenen we niet door.”

Lips bekijkt of er op kosten kan worden bespaard. “Ik wil dat we

tegen het einde van dit jaar geen verlies meer draaien. Ik wil besparen op grondstoffen, maar niet ten koste van de kwaliteit. We moeten goed onderhandelen met leveranciers. Door op grondstoffen te besparen, moeten we het personeel geen pijn doen. Bovendien komen uitgespaarde kosten de studenten ten goede.”

Lips wil kijken naar de inzet van het personeel. Soms is er ergens te veel personeel, soms ergens te weinig. “We zijn de onvrede onder het personeel aan het wegwerken. Het komt studenten ten goede als het personeel met plezier werkt.”

Lips heeft ook de porties die Almaklanten krijgen onder de loep genomen. Hij merkt op dat sommige porties kleiner zijn geworden tegenover vroeger. “We zullen de student geven waar hij recht op heeft. Als je naar de voedingswaarden kijkt, zouden we veel minder moeten geven, maar dat doen we niet. In het verleden werd gewoon geschept. Dat is niet de bedoeling. Als we zeggen dat we zoveel geven, geven we dat ook. Niet meer en niet minder.”

Lips is niet van plan vestigingen te sluiten.

“Ten slotte zullen we proberen minder afval te produceren,” aldus Lips. “Dat doen we op vraag van de studenten.”

Vorige Almatop deed aan wanbeheer

Stilaan wordt duidelijk wat er in het verleden misliep bij het studentenrestaurant Alma.

Zo verlengde de ceo, Jozef Van Eynde, volgens anonieme bronnen zijn termijn van 65 naar 67 jaar, terwijl de pensioenleeftijd 65 is. De raad van bestuur keurde dat goed.

Een ander teken van wanbeheer is de financiële put die vorig jaar werd ontdekt bij Alma. Daardoor moesten de prijzen in het tweede semester in allerijl naar omhoog.

“In het verleden werd Alma niet goed beheerd,” zegt Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van de KU Leuven. Hij houdt zich bezig met de financiën van de universiteit. “Zo vind ik het vreemd dat de raad van bestuur zo weinig zicht kreeg op het financieel detailresultaat. Waar maakte men winst en waar verlies? Wat dat betreft is in het verleden duidelijk onvoldoende actie ondernomen.”

“Er waren en er zijn financiële problemen. We moeten daar geen doekjes om winden,” zegt de nieuwe Alma-ceo Daniël Lips. “We zijn het schip aan het rechte trekken en we zijn aardig op weg. Dingen die jaren scheefgegroeid zijn, trek je niet zomaar recht. Maar de toekomst is belangrijker dan het verleden.”

Studenten hekelen communicatie

Alma communiceerde de prijsstijgingen met een tekst op haar website die ook in de verschillende restaurants verspreid werd. Hier werd verwezen naar de index, maar ook naar de vermindering van prijscategorieën. Karel Van Den Bossche, het hoofd Sociaal van de studentenvertegenwoordigingsorganisatie LOKO, vond de communicatie niet erg geslaagd: “In de communicatie was niet geheel duidelijk waarom de spaghetti plots zestig cent duurder werd. Er wordt melding gemaakt van de index en de prijscategorieën, maar niet expliciet dat spaghetti van klasse veranderde. Nu is spaghetti de tweede goedkoopste klasse geworden. Normaal gezien wordt de communicatie hierrond nog aangepast.”

.....

“Als je in Nederland voor 6 euro in een studentenrestaurant gaat eten, kun je net een croque monsieur betalen”

.....

KOENRAAD DEBACKERE, ALGEMEEN BEHEERDER KU LEUVEN

.....

.....

“De komende jaren wordt het kiezen tussen een verkoudheid of de griep”

.....

HAROUN BOUJEMAA, ONDERVOORZITTER RVB ALMA EN STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: SIMON LECLERCQ

Vorige week werden de studenten verwelkomd in Leuven. Door hun proffen, die hen meteen met hun neus op de feiten drukten. Door hun Leuvense vrienden, waarmee ze eindelijk weer konden uitgaan. Maar ook door de Nederlandse hiphoppers van The Opposites. Zij gaven een concert op het Ladeuzeplein.

Student

OKTOBERCAMPAGNE TEGEN OVERLAST VAN START

Stillere kotfeestjes gevraagd

Op 1 oktober start een nieuwe campagne om studenten te sensibiliseren in het kader van overlast. Dit jaar richt ze zich op de kotfeestjes. Via onder andere sociale media hopen de campagnevoerders zoveel mogelijk studenten te bereiken.

FRANK PIETERMAAT

Geen-overlastman en gesloten fakbars, het zijn slechts enkele thema's die vorige jaren het onderwerp vormden van de overlastcampagnes die georganiseerd werden door de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO, gesteund door de politie en de stad Leuven. Dit jaar zal de focus liggen op kleinere feestjes, waaronder feest-

Studenten winnen gratis feestje

jes op kot.

"Ze richt zich op kleinere feestjes omdat we zien dat die vaak voorkomen," zegt LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs. "Zo ligt de nadruk ook niet altijd op de fakbars. Op vlak van de kotfeestjes is nog weinig gebeurd."

"Het is niet omdat het aantal kotfeestjes niet gestegen is, dat er geen probleem is," treedt studenteninspecteur Nick Vanden Bussche bij. "Er zijn tegenwoordig heel wat kotfeestjes omdat het misschien gezelliger is om met wat vrienden op kot te zijn. Daarnaast is de drank natuurlijk goedkoper thuis dan op verplaatsing. We zien dat we bepaalde nachten heel wat

telefoontjes krijgen vanuit buurten met heel wat van die feestjes en dat willen we toch ook eens onder de aandacht brengen. Zulke feestjes zijn leuk maar je moet je natuurlijk aan een heel beperkt aantal regeltjes houden."

Filmpje

Om studenten te sensibiliseren, zijn er twee grote acties. "Enerzijds hebben we een filmpje gemaakt waarin een aantal tips worden gegeven aan mensen die een kotfeestje willen organiseren," zegt Hoeyberghs. "Door dat te delen, kan je een *silent party* winnen. Dat is een feestje waarop iedereen een kop-telefoon draagt."

"Aan de andere kant kunnen studenten posters met slogans van de campagne aan hun kotraam ophangen," vult Vanden Bussche aan. "Op een willekeurige dag zullen we dan door de stad wandelen en de eerste poster die we opmerken, krijgt eveneens een feestje volledig op onze kosten."

Verwachtingen

"We willen het op een positieve manier aanpakken," zegt Vanden Bussche. "We houden het ludiek en willen niet met een vermanend vingertje zwaaien."

Hoeyberghs denkt dat dat de campagne wel zal aanslaan: "We praten over heel concrete dingen waar studenten iets mee kunnen doen. Zo kan iedereen zich daar gemakkelijk in terug vinden."

Doopcharter aangepast na incident

Vorige week vond het zoveelste ongeluk tijdens een studentendoop plaats. Een studente in Luik belandde in een coma nadat ze een te grote hoeveelheid water had gedronken. Als reactie wordt het doopcharter in Leuven aangepast.

QUINTEN EVENS

In het Leuvense doopcharter, een verzameling van richtlijnen voor het dopen van studenten, stond nog niets over niet-alcoholische dranken. Dat wordt nu aangepast. De nieuwe richtlijn zal inhouden dat men studenten niet meer dan anderhalve liter drank mag laten drinken.

Gezond verstand

"Het doopcharter valt samen te vatten in één zin: gebruik uw gezond verstand," vertelt studentenflik Nick Vanden Bussche. Ook in Luik bleek er een doopcharter te zijn. Daar staat wel degelijk in dat alcoholgebruik verboden is, maar over niet-alcoholische dranken stond er niets.

De studente in Luik zou ongeveer vier liter water gedronken hebben. "Natuurlijk kan het doopcharter niet alles voorzien,"

stelt Vanden Bussche. "Je gezond verstand gebruiken is logisch. Bij de minste twijfel raden wij aan om bijvoorbeeld een arts of chemicus te contacteren."

Infosessie

Drie dagen voor het voorval vond in Leuven een infosessie over dopen plaats. De aanwezige doopverantwoordelijken werden ingelicht over het Leuvense doopcharter, een hoop richtlijnen voor studentendopen door de studentenvertegenwoordigingsorgani-

"We kunnen niet op alles voorzien zijn"

satie LOKO, de KU Leuven en de Leuvense politie. Zij kregen info over onder andere het gebruik van alcohol en slachtafval.

Willem Vandersteen, de preses van Steil (*kring van verpleegkundigen, red.*), stelt

Gezond verstand gebruiken

"dat het goed was dat alles nog eens opgefrist werd". "Voorbeelden maakten het mogelijk om het charter beter te plaatsen." Maar of elke mogelijke situatie te vatten valt met een voorbeeld, valt nog te bekijken.

Studentenclubs

Hoewel ook studentenclubs werden uitgenodigd, waren zij niet aanwezig op de infosessie. "Dat komt omdat clubs hun dopen meestal in hun thuissteden doen," verklaart Vanden Bussche.

Dat bevestigt Peter-Jan Vancoillie, de schachtenmeester van Moeder Waregemse. Hij verklaart dat zijn club het charter niet gelezen heeft, maar vindt het voorval in Luik tegelijk onbegrijpelijk. "Als student geneeskunde versta ik niet goed dat men zoiets laat gebeuren. Zoiets had kunnen worden voorkomen."

WTF?

De studentendopen zijn, niet alleen in Leuven, al jaren beroemd en berucht. Waar dopen vooral een aangenaam ingangsrutueel zou moeten zijn, kwamen ze vaak enkel door negatieve voorvallen in het nieuws. Daarom werd gewerkt aan een doopcharter.

Dat doopcharter is een verzameling van richtlijnen voor studenten bij het dopen. Uit overleg tussen studenten en de stad vloeiden een aantal afspraken voort die zich vooral baseerden op alcoholgebruik.

Het was in 2011 dat het doopcharter onder de spreekwoordelijke doopvont gehouden werd. Ook toen was de aanleiding onder meer een uit de hand gelopen doopincident.

In het doopcharter staan geen echte regels, maar richtlijnen. Wel wordt er teruggevallen op het tuchtreglement van de universiteit en op het gewone strafrecht. Dopen mag bijvoorbeeld niet na 22 uur, want dat veroorzaakt nachtlawaai. (fp)

Student

ACADEMIEJAAR NU ECHT BEGONNEN

Veel volk op gevarieerde Studentenwelkom

Na de stoet der togati is het traditioneel aan de studenten om het academiejaar goed in te zetten. De Studentenwelkom lokte heel wat volk, dat zich graag liet informeren aan de gezellige standjes. The Opposites zette de kroon op het werk met een beukend concert.

JASPER VAN LOY

Op de infomarkt op woensdagnamiddag was er heel wat te beleven en zoals elk jaar ook te proeven. De gratis ijsjes van Ben & Jerry's waren dan ook in trek en ook de *goodiebags* van de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO vlogen de deur uit. Aan het standje van de dienst Studentenvoorzieningen ging het er gezonder aan toe. Toch zag commercieel medewerkster Rosanne de voorraad appels snel slinken: "Het is fijn om te zien dat studenten kiezen voor gezonde snacks. De appels zijn dan ook ideale reclame voor onze groentetas."

De politie van Leuven had ook een standje en kreeg heel wat studenten over de vloer. Studentenspecteur Nick Van den Bussche legt uit: "Voor eerstejaars is het handig om te weten dat er een studentenflik is. Daarnaast

kennen ze de regels in Leuven nog niet en stellen ze dus veel vragen over de wetgeving rond bijvoorbeeld alcohol. Ook voor ouderejaars is het soms nuttig om de regels nog eens op te frissen." De medewerker die het standje van voetbalclub OH Leuven beheert heeft een heel andere reden voor zijn aanwezigheid: "Voor de komende wedstrijden hebben we veel enthousiasme nodig en studenten hebben dat in overvloed."

Te laat

Ook op muzikaal gebied was het voor elk wat wils. The Blues Vision, de winnaars van Students on Stage, verzorgde een stevige set, waarna Compact Disc Dummies en Safi en Spreej energieke optredens gaven. De respons van het publiek was, op de eerste rijen na, eerder lauw. Het was duidelijk op wie iedereen zat te wachten. Toen de hoofact, de

Nederlandse hiphopsensatie The Opposites, een kwartier te laat op het podium verscheen, werden ze door een overvol Ladeuzeplein dan ook getraakteerd op een daverend applaus.

Wat volgde, was duidelijk bedoeld als een stomend feestje, maar kwam aarzelend op gang. Maar de Nederlanders toonden snel hun talent als volksmenners en brachten door een *wall of death* en ohohoh-meezingmomenten

waar Chris Martin jaloers op zou zijn. Althans tot aan de PA, want verder reikte het feestgedruis lange tijd niet en het was wachten op *Broodje Bakpao* om het hele plein aan het dansen te zien. Met een uitgesponnen versie van *Thunder* sloot het duo af in stijl door de decibelmeter zowel op als voor het podium nog eens flink te laten pieken. Missie uiteindelijk geslaagd, net zoals de Studentenwelkom zelf.

Simon Leclercq

Onderdeel van PARADIGIT

Toshiba Satellite
C50D-A-126BE
15,6" | AMD E1-200 | 4GB
500GB | AMD Radeon HD 7310

€ 369,-

Microsoft Office 365
Speciale studentenversie voor hogescholen en universiteiten

€ 79,-

STUDENTEN
TOPPER!

Microsoft Surface RT - 32 GB
10,6" | NVIDIA Tegra 3 Quad-core
32 GB | 2 GB | Windows RT

€ 191,-
(exclusief orderkosten)

Een super gave laptop en toch geld over voor... je boeken ;)

Campusshop.be werkt samen met jouw onderwijsinstelling.
Ga naar campusshop.be, kies jouw onderwijsinstelling en profiteer van het aanbod voor jouw studie.

Cultuur

INTERVIEW **FILOSOOF GAYATRI CHAKRAVORTY SPIVAK**

“Mensen lezen mijn werken niet grondig genoeg”

In het kader van de doctoraatsseminaries, georganiseerd door de International Doctoral School for the Humanities and Social Sciences, kwam professor Gayatri Chakravorty Spivak aan het woord. Spivak is professor aan de universiteit van Columbia en schrijft voornamelijk over postkolonialisme en feminisme. “Mannen en vrouwen worden nog steeds niet op dezelfde manier opgeleid.”

YENTL COOREMAN

Sommige Amerikaanse kranten spreken over een rape culture in India. Is dat beeld correct of is het louter een beeld dat door de media wordt opgehangen? Is het vergelijkbaar met Edward Saids oriëntalisme (stereotypering van het Oosten, red.)?

Gayatri Chakravorty Spivak: «Ik geloof niet dat we hier naar een schuldige moeten zoeken. Amerika hangt geen beeld op. Het

“Alles wordt als de fout van de kolonisators gezien”

is veeleer een klassenonderscheid dan een beeldenkolonisatie. Said sprak over het verleden. Vandaag bestaat deze situatie ook in de omgekeerde richting: alles wordt als de fout van de kolonisators gezien. Wanneer je alleen focust op het racisme vanuit het Westen, legitimeer je racisme door het om te draaien, door geen oog te hebben voor andere vormen van racisme.»

Is er een manier om de effecten en de resultaten van de kolonisatie te reduceren of zelfs te elimineren?

Spivak: «Ik denk niet dat we moeten nadenken over de eliminatie van de effecten van de kolonisatie. Ik denk dat we deze effecten moeten gebruiken, tenminste als ze goed zijn, door middel van wat ik noem *affirmative sabotage*. Dat houdt in dat je de effecten heel goed kent, ze omdraait en ze op een andere en positievere wijze aanwendt.»

Wat is het meest significante voorbeeld van hedendaags kolonialisme?

Spivak: «Het ergste voorbeeld is natuurlijk Israël. De theorie van Samir Amin (*een Egyptisch econoom, red.*) is dat kapitalisme kon ontstaan in Europa doordat een minder geëvolueerde bevolking de Romeinen overwon, daardoor kregen we een kapitalisme waarbij er minder oog was voor de menselijke kant van de zaak. Mocht een meer geëvolueerd volk de Romeinse beschaving hebben overgenomen, dan zaten we nu met een ander systeem in het Westen. Dat is natuurlijk een uitzondering, maar daardoor was het mogelijk dat het hele systeem verbrokkelde.»

Feminisme

In heel Europa kunnen vrouwen stemmen, hebben ze recht op een gelijke vorm van onderwijs en zijn onze lonen nagenoeg gelijk. Wat is de taak van het feminisme dan in de 21ste eeuw?

Spivak: «Stemmen en gelijk onderwijs zijn niet voldoende, dat is een heel mechanisch iets. Mannen en vrouwen worden niet op dezelfde manier opgeleid. Ik kom net van Parijs, waar ik verbleef met drie bekende

schrijvers. De manier waarop zij over vrouwen praatten was bijzonder seksistisch. Er bestaat het beeld dat zoiets normaal is, en mensen lachen.»

«Vorig jaar in mei was ik in Italië, waar een professor me voorstelde voor een lezing. Hij was nog een leerling van me geweest toen ik daar als assistent-professor doceerde. In de jaren '60 was ik een heel knappe vrouw. Toen hij me voorstelde had hij alleen maar oog voor mijn uiterlijk. Hij zei: “Toen ze hier doceerde waren alle mannen, studenten en jonge professors, verliefd op haar.” En het hele publiek, samengesteld uit mannen én vrouwen, lachte. Edward Said was ook een heel knappe man, wij doceerden allebei aan de University of Columbia, maar niemand zou het ooit gedurfd hebben om op die wijze over hém te praten. Niemand zou de moed hebben om over zijn uiterlijk te praten in plaats van het te hebben over zijn intellectuele verwezenlijkingen.»

Subaltern

In uw werk *Can the subaltern speak* geeft u het voorbeeld van een vrouw. Zijn alle vrou-

wen dan subaltern, mensen die geen plaats krijgen om te spreken?

Spivak: «Ik denk niet dat vrouwen noodzakelijk subaltern zijn, maar het is wel mogelijk. In *Can the subaltern speak*, was het voorbeeld een welbepaalde vrouw: het voorbeeld was een vrouw die zichzelf ophing. Mensen lezen mijn werken niet grondig genoeg, veel mensen denken dat het ging om vrouwen die zichzelf verbranden.»

De vrouwen van de organisatie Femen menen geen stem te hebben in deze maatschappij. Zijn zij dan subaltern?

“Dé vrouwenstem is een ontkenning van de democratie”

Spivak: «Ze beweren zelfs door mij beïnvloed te zijn! (lacht) Neen, je kan subalterniteit niet claimen, er bestaat geen uitspraak als “Ik ben subaltern”. Want zodra je die zin kan construeren, ben je niet langer subaltern. De subalterne neemt zijn eigen overbodigheid als normaal. Dat is het échte probleem van subalterniteit.»

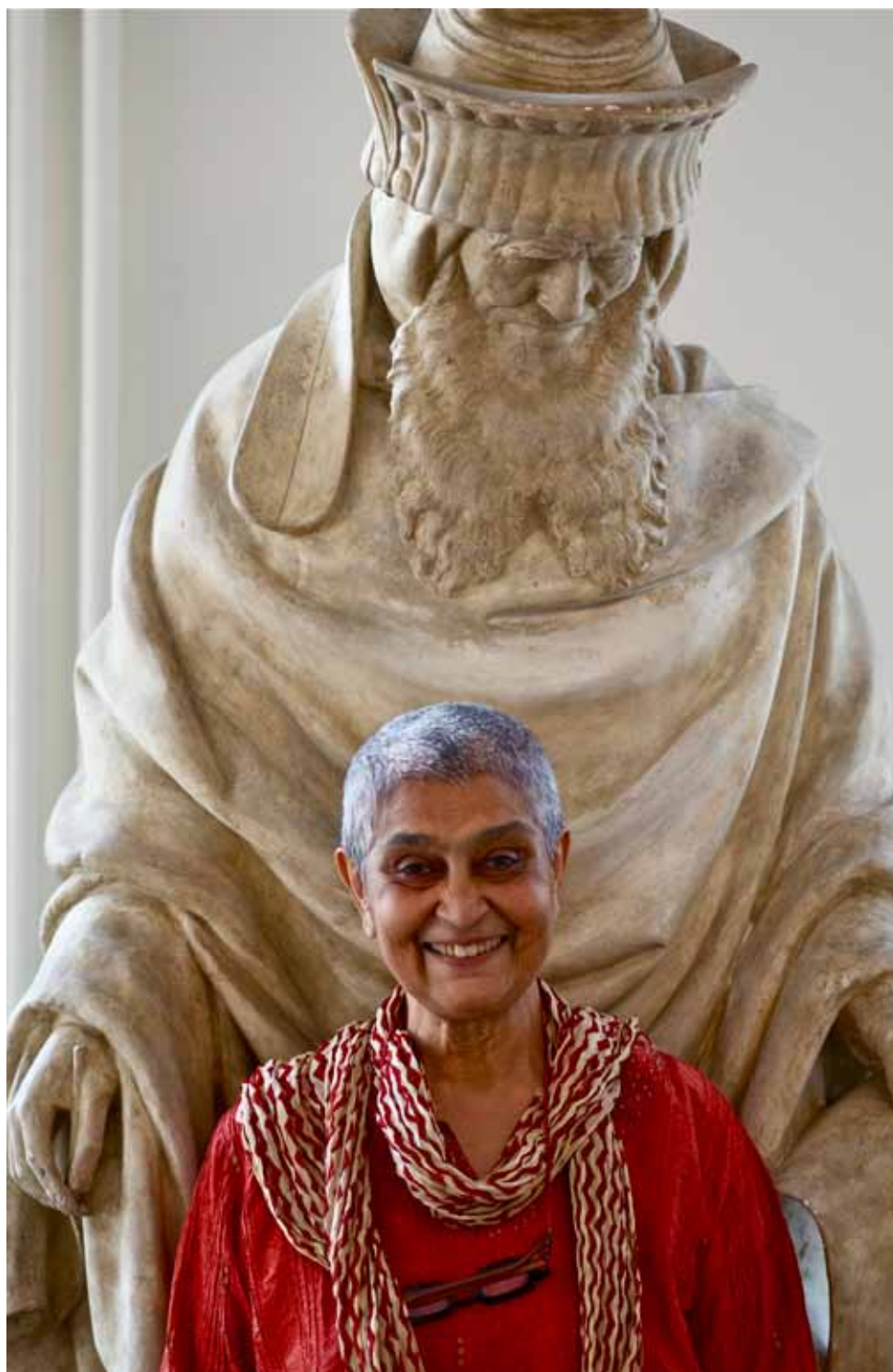
Wat kunnen jonge studentes veranderen aan hoe zij als vrouw benaderd worden in een intellectueel milieu, zoals bijvoorbeeld de universiteit?

Spivak: «Ik denk niet dat, op dit moment in de tijd, je iets kan veranderen. Ik denk dat wat je wél moet doen is: altijd proberen de wensen of verlangens van de andere te wijzigen. Veranderen is niet eenvoudig: het bestaan van een wet verandert niet wat er in de hoofden van de mensen speelt, en dat geldt ook voor gelijke educatie. “De vrouwenstem” is een ontkenning van de democratie. Democratie is een positie zonder identiteit, zonder geslacht. Er zijn geen stemcategorieën. Er bestaat niet zoiets als de immigrantenstem, de zwarte stem of de vrouwenstem. Er is de voorbije jaren niets gebeurd in Europa dat me vertrouwen geeft om te denken dat er ook maar iets is veranderd.»

Gayatri Spivak

Gayatri Chakravorty Spivak is een literaire theoreticus en filosofe. Ze werd geboren in India maar leeft al lange tijd in de Verenigde Staten. Ze is professor aan Columbia University en wordt wereldwijd geroemd om haar fenomenale inzichten in de postkoloniale studie.

Ze investeert al een leven lang haar energie en kennis in het onderzoeken en onderwijzen van de gevolgen van kolonisatie. Haar bekendste werken zijn de vertaling en inleiding van Jacques Derrida's *De La Grammatologie* en haar spraakmakende essay *Can the Subaltern Speak?*.

Cultuur

ILSE D'HOLLANDER IN MUSEUM M

Schilderkunst in zijn puurste vorm

De zelfverklaarde cultuurliefhebber heeft wel eens gehoord van Michaël Borremans of Luc Tuymans, grote namen in de hedendaagse Belgische schilderkunst. Maar met Ilse D'Hollander is dat anders. Daar wil het museum M verandering in brengen met een tentoonstelling van haar beste werken, die nog tot 20 oktober loopt.

MARGOT DE BOECK

Ilse D'Hollander (1968) studeerde schilderkunst aan de Academies in Antwerpen en Gent, en produceerde haar werken in de jaren '80 en '90 van de vorige eeuw. Zij vertrok daarbij altijd vanuit observaties van de

In zijn geheel nogal moeilijk toegankelijk

haar omringende werkelijkheid. Belangrijke invloeden in haar beginperiode waren Paul Cézanne en Nicholas de Staël.

In de loop van haar carrière evolueerde haar stijl van veeleer figuratief naar abstract, daarbij nog steeds voortbouwend op de indrukken die zij opdeed in de natuur. In 1994 verhuisde de kunstenares van Gent naar Paulatum, een dorp in de Zwalmstreek. Het is niet zozeer de weergave van de natuur daar, dan wel haar persoonlijke beleving die ze in haar werk probeerde weer te geven. In de jaren negentig leerde ze ook Raoul de Keyser kennen, schilder en zielsgenoot. Van zijn werk zijn een aantal invloeden merkbaar in de

tentoonstelling, zoals in het werk *Afdaling/Op*.

D'Hollander beschouwde zichzelf als kunstenares, een handelend wezen, en wilde haar "zijn" in haar werk leggen. De artistieke noodzaak was bij haar dan ook zeer groot. Ze haalde inspiratie uit de kleinste dingen, zoals uit een pas geverfde muur. Het schilderen was voor haar een zeer intensief fysiek en psychologisch proces en regelmatig had ze nood aan afstand en moest ze het schilderen een aantal maanden stilleggen. In 1997 volstond afstand nemen van de kunst niet meer en pleegde ze zelfmoord.

Lagen

Het eerste werk op de tentoonstelling is een zelfportret uit 1995. De kunstenares is met diepe wallen afgebeeld tegen een donkeroranje achtergrond. Het portret toont de essentie van D'Hollanders schildersbestaan: de moeheid enerzijds, de intensiteit anderzijds, maar vooral veel drang. Dit zelfportret is meteen ook een van de weinige figuratieve werken die op de tentoonstelling worden getoond. De meeste dateren uit de periode 1995-1996, een periode waarin D'Hollander min of meer stabiel was en ook zeer veel produceerde. Ze schilderde toen voornamelijk abstracte werken.

De ongeveer vijftig schilderijen en tekeningen die op de expo worden getoond zijn van een bedrieglijke eenvoud. De werken bestaan uit lijnen, vlakken en lagen. Van

Caroline Hermans

ver doen ze denken aan mini-Rothko's, de *color field painter* uit Amerika, die met zijn grote minutieus uitgedachte kleurencomposities rustgevend kleurvakken deed ontstaan. Van dichtbij valt de onrust op die in de schilderijen opgesloten zit. De lijnen zijn als met een trillende hand getekend, lagen worden over lagen geverfd. We zien de

lijk verhaal. Om dit te achterhalen wordt van de toeschouwer een groot engagement verlangd. De meeste werken hebben geen titel, en bovendien besloot M om in de tentoonstelling geen vooropgestelde lijn te steken. Narrativiteit ontbreekt bewust, D'Hollander zelf streefde namelijk naar een vernieuwde vrijheid in de schilder-

We zien de proberende, de zoekende, maar vooral, de rusteloze mens

proberende, de zoekende, maar vooral, de rusteloze mens.

Verdwalen

Voor D'Hollander moesten haar gedachten samenvallen met het schilderen zelf. Elk werk omvat op die manier een persoon-

kunst, waarbij het schilderen zelf centraal stond. Als museumganger ben je op die manier volledig vrij, en dus al snel verloren. Het aantal titelloze werken dat onderling min of meer inwisselbaar lijkt, is groot en werkt nogal desoriënterend. Dat maakt de werken en de tentoonstelling in zijn geheel nogal moeilijk toegankelijk, waardoor mensen geneigd zijn er snel

Haar dood was een open einde

doorheen te lopen. Toch loont het de moeite eens langer stil te staan bij de werken die in je oog springen. Als je zorgvuldig kijkt, valt de rusteloosheid en de zoektocht naar schoonheid op. Die ontdekking werkt aangrijpend, omdat je er iets van je eigen onzekerheid in herkent.

D'Hollander zelf is dan wel gestopt met schilderen, haar stijl en haar hang naar vrijheid heeft veel andere schilders tot op vandaag geïnspireerd om vrijer te schilderen. Haar dood was dus een open einde. Bij de tentoonstelling hoort ook de recent uitgebrachte monografie van de kunstenares, met teksten door Eva Wittoex, Tanguy Eeckhoudt, Helena De Preester en David Nash, die veelbetekenend *Untitled* heet.

De tentoonstelling loopt nog tot 20 oktober in museum M, Leuven.

Caroline Hermans

Cultuur

OPENINGSDRIEDAAGSE STUK START

Lege portemonnees en vage herinneringen

Het kunstencentrum STUK mocht tijdens de openingsdriedaagse STUK Start meer dan 5.000 bezoekers verwelkomen. Als u na de eerste week van het academiejaar geplaagd wordt door selectieve amnesie: een greep uit het aanbod.

RUBEN BERTRANDS

Het muzikale gedeelte ging woensdagavond van start met *MEAN of de Middle Earth All Nighters*. De al bij al bescheiden opkomst was getuige van een bevreemdend schouwspel. Een Noord-Afrikaanse ode aan Spinal Tap waarin het trio zijn duivels ontbond en onze trommelvliezen teisterde. Het publiek was niet zeker of het wel mocht applaudisseren, een geslaagde cover van Minnie Ripertons *Loving You* ten spijt.

De applausmeter ging wel in het rood voor headliner Recorders. Het Brusselse ensemble veroverde enkele harten met zijn dansbare indiepop en zette de van zichzelf al broeiend hete Labozaal in lichterlaaie.

Startfeest

Donderdag daagden er meer dan 2.000 feestvierders op voor het Startfeest. In het STUKcafé was het aangenaam vertoeven. Naarmate de nacht vorderde werden de mensen mooier, de portemonnees leger en de herinneringen vager. Vrijdag was het thema in de Labozaal "guilty pleasures". Roselien Tobbackx (*familie van Johnny Breakbeat, de officiële nachtburgemeester van Leuven, red.*) verzorgde het voorprogramma. Ze nam ons met een vertederende verlegenheid mee op een trip door haar muzikale universum, gewapend met een loopstation en een gitaar.

Een hoogtepunt, en tevens ook de afsluiter, was de a-capellacover van Nelly's *Ride with me*, een lijflied voor de wiggas van onze generatie. Straffe toebak, Tobback! Daarna was het de beurt aan Sir Yes Sir, de Antwerpse rockformatie rond Tijs Delbeke. Qua attitude was het een stijlbreker: de bijna verontschuldigde wijze waarop Roselien het podium betrad stond

Altijd een goede keuze voor de eerste echte uitgaansnacht van het academiejaar

in schril contrast tot de rock 'n roll branie van Sir Yes Sir. Dat duurde niet lang, want hun *guilty pleasures* waren ontwapenend. Je moet over de nodige portie zelfspot beschikken als je met vijf mannen *I Will Always Love You* van Whitney Houston wilt brengen. Halverwege hun set raakten ze echt onder stoom. Om het met de woorden

Liesje Ollislaegers

van Tijs Delbeke te zeggen: "Hebben jullie het zo warm als wij? Ja? Supergeil."

Reality Check

U had het ongetwijfeld opgemerkt: de omnipresente livestream van bewakingsbeelden in het STUK, voorzien van willekeurige ondertitels. Wacht even voor u begint te schermen met uw recht op privacy en luidkeels verwijst naar Orwell's *1984*: het was voor de kunst. *Instant Fiction* van Sarah Van Lamsweerde was naar eigen zeggen een manier om "de publieke ruimte te heroveren". Als u toch wat ongemakkelijk werd van dat voyeurisme: er waren genoeg mogelijkheden om te vluchten. Naar de cinemazaal bijvoorbeeld.

Cinema ZED had voor STUK Start maar liefst vier films met Ryan Gosling in de aanbieding. Alle meisjes die opgegroeid zijn met een poster van *The Notebook* boven hun bed, kregen daar - gratis, net zoals de rest van het aanbod tijdens STUK Start - een broodnodige reality check bij. Gosling is geen lieve, romantische jongen. Hij is een apathische huurling met uitzonderlijke vaardigheden achter het stuur (*Drive*), een zwakkeling met een elektrocomplex die een serieus pak slaag krijgt (*Only God Forgives*), een Jood die zich tegen zijn eigen volk keert (*The Believer*) en een vereenzaamde zonderling die een relatie begint met een sekspop (*Lars and the Real Girl*). Blij dat we dat even uitgeklaard hebben.

De yolocaust van Warre Borgmans en Dimitri Leue

Het Leuvense cultuurcentrum 30CC trakteerde ons afgelopen vrijdag op De Diepte van het Dal. De nieuwste voorstelling van Warre Borgmans en Dimitri Leue wil depressie bespreekbaar maken, in het kader van het initiatief Te Gek?! Wij bleven met een wrange nasmaak achter.

SAM RIJNDERS

Gustaaf Lorchter (Borgmans) is in een depressie gesukkeld na de dood van zijn vrouw. Zijn zoon en tevens *ghostwriter* van zijn biografie opent *De Diepte van het Dal* met een pakkende monoloog. "Iedereen wil weten hoe ge met uw ene hand een lijk vasthield, en uw andere hand langs de dij van de verpleegster omhoog gleeed." Een blauwdruk voor de rest van het stuk (Gustaaf ontvangt bezoek), al wordt het hoge niveau jammer genoeg niet aangehouden.

Een aspirant-comédienne wil haar grootste idool weer aan het lachen helpen. Zij krijgt met de nodige grappen en grollen de lachers in de zaal op haar hand. "Neuken, dat wil iedereen. Behalve de paus, die doet het liever alleen," zal ze later rappen. Al krijgt ze van ons een pluim voor de taalvondst *yolocaust*.

Gustaafs nieuwe vriendin, verpleegster in bijberoep, blinkt uit in onbegrip. Het seksle-

ven van de Lorchters staat op een laag pitje, zo leren we. "Hij heeft ook een depressie, hij laat z'n kopje al hangen," refereert de alom geprezen komiek (met als koosnaam *Staaffe*) naar z'n eigen lid. "Seks: verrassende invalshoek in de wereld van de *stand-up comedy*", brak *Staaffe* enkele minuten eerder zijn grootste fan af. Kers op deze karikaturale taart is de brave en halfslachtige striptease van de minnares annex verpleegster, die vooral de Leuvense goegemeente niet wil shockeren. Een schril contrast met de durf en eerlijkheid van *Viva La Naturisteraçon!*, dat we eerder in STUK mochten aanschouwen.

Dimitri Leue, de andere grote naam van dienst, maakt een weinig opgemerkte passage als psychiater. Als een stereotypische zielenknijper draagt Leue een zware baard en brillette op de neus. De namen van Freud, Jung en Lacan rollen al gauw vlotjes over de

lippen. Beroepsgeheim is Leues psychiater volledig vreemd: met het oog op (nog meer) *comic relief* imiteert hij zijn andere patiënten. "Beschouw het als groepstherapie, maar dan via mij."

Verteerbaar

"Ik leef niet meer mee," analyseert Gustaaf zijn eigen problematiek. Empathie bij een publiek opwekken voor iemand die vlucht in zelfisolatie en een innerlijke strijd, is een uitdaging voor elke theatermaker. Jammer genoeg kiest *De Diepte van het Dal* voor goedkope humor. De premisse, een depressieve komiek, past in de lange traditie van pierrot, de droevige clown, maar vormt hier vooral de aanleiding voor een resem kwinkslagen (waaronder de zoveelste imitatie van Philippe Geubels). Makkelijk verteerbaar en burgerlijk theater, dat de hardwerkende Vlaming op een vrijdagavond niet te veel met zichzelf mag confronteren.

Zo dreigen de makers in clichés te verzanden. Iedereen helpt Gustaaf er weer bovenop door genoeg mopjes te maken. Als er maar gelachen kan worden. Dat enkele potsierlijke romantische verwickelingen Gustaaf

zo nodig toch tot wanhoop moeten drijven, had al helemaal niet gehoeven. Romantiek is sowieso niet de sterkste kant van deze cast, die op weinig chemie kan rekenen.

Een brave en halfslachtige striptease wil de Leuvense goegemeente vooral niet choqueren

Wanneer de sterkomiek besluit zijn grootste fan aan te randen, bereikt *De Diepte van het Dal* haar dieptepunt. Niet alleen is de verkrachting meer een onbeholpen worstelpartij, begeleid door knipperende lichten en de elektronische basklanken die tegenwoordig zo vaak door Vlaamse theaterzalen dreunen. De suggestie dat depressie leidt tot verkrachting had wat ons betreft niet verder dan de schrijftafel mogen reiken.

Cultuur

INTERVIEW AMATORSKI

“We hebben het sprookjesachtige al lang achter ons gelaten”

Amatorski is één van die bands waar we als Belgen fier op moeten zijn. Muziek die recht naar het hart gaat en een constante drang naar vernieuwing zijn de hoofdingrediënten van het recept dat de postrock-groep sinds zijn finaleplaats in Humo's Rock Rally met veel smaak bereidt. Een gesprek met zangeres Inne Eysermans over hun nieuwste project *Deleting Borders* (zie kader) kon dus niet anders dan boeiend worden.

JASPER VAN LOY

Het grote publiek kent jullie van *Come Home*, een van jullie toegankelijkste nummers en een song die al lang niet meer past bij jullie huidige koers. Beschouw je dat als een vloek of een zegen?

Inne Eysermans: «Een vloek zou ik het zeker niet noemen. Het nummer heeft enorm veel deuren geopend en daar zijn we dankbaar voor. Toch proberen we niet té veel naar het publiek te kijken en voor onszelf te bepalen wanneer we aan verandering toe zijn, bijvoorbeeld door van ons tweede album *TBC* iets compleet anders te maken dan van onze doorbraakplaat. Als we in het buitenland optreden of op promotour zijn, wordt er wel soms gevraagd naar *Come Home*. Het lijkt dat de afstand tussen ons en dat nummer omgekeerd evenredig is met die tussen het nummer en het publiek.»

Jullie hebben *Come Home* ook uitgeleend aan de reclamespotjes van Spa. Heeft dit ook deuren geopend naar een mainstream publiek?

Eysermans: «Het Spaverhaal bood ons voornamelijk een goed inkomen, wat be-

langrijk is als je van je muziek wilt leven. Toch was het ook artistiek een fijne ervaring, omdat de filmpjes werden ingeblikt door Jaco van Dormael (*regisseur van onder andere Toto le Héros, red.*), een straffe artiest waar we met heel de groep fan van zijn. Spa is nu ook niet bepaald een gevaarlijk merk. We zouden het minder eens zijn mocht het nummer in een politiek verhaal terechtkomen. Uiteraard hebben mensen ons door die spotjes leren kennen, maar ik denk dat er interessantere manieren zijn om interactie op te wekken, bijvoorbeeld door iets te maken als *Deleting Borders*.»

Krijtlijnen

Wat was de aanleiding om *Deleting Borders* te maken?

Eysermans: «De vraag kwam van de *Singel (Internationale Kunstcampus, red.)* in het kader van een project dat popgroepen de kans biedt om andere cultuuruitingen bij hun muziek te betrekken. In samenwerking met *We Work We Play (twee jongeren uit Gent die voornamelijk bezig zijn met het ontwerpen van interactieve installaties, red.)* zijn we beginnen na te denken over

hoe het internet de muziek en de muziek-industrie heeft veranderd. We kwamen tot de vaststelling dat op het web grenzen vervagen: niet alleen de grens tussen genres en regio's, maar ook tussen artiest en publiek.»

.....

“Dit project is een zoektocht met als resultaat dat het een zoektocht blijft”

.....

«Dat is ook duidelijk te zien aan de respons: op onze website zijn twee maal zoveel Amerikaanse bezoekers als Belgische, terwijl we daar het project niet zijn gaan promoten. Daarnaast wilden we er ook over waken dat wij nog steeds de touwtjes van het project in handen hielden, zowel op muzikaal als op zakelijk gebied. De fans kunnen spelen met bepaalde bouwstenen, maar het zijn wel onze bouwstenen.»

Hebben jullie na een project als *Deleting Borders* een idee over hoe de verhouding tussen de traditionele media en de nieuwe media gaat evolueren?

Eysermans: «Dit project is een zoektocht voor onszelf met als resultaat dat het een zoektocht blijft. De directe interactie met het publiek en de mogelijkheden van het internet zijn elementen die we bijvoorbeeld in onze volgende plaat willen verkennen, maar tegelijk moet die plaat dan toch gewoon ge-

promoot worden op de radio. Ik denk dat de klassieke media niet zo snel van het toneel zullen verdwijnen, zeker als je kijkt naar de impact van bijvoorbeeld Humo's Rock Rally (*waar Amatorski in 2008 de finale haalde, red.*) en De Nieuwe Lichting (*talentjacht van Studio Brussel, red.*). Die initiatieven bieden echt een belangrijke steun aan de sterke muzikale output die België sowieso al heeft.»

Soundtracks

De voornaamste referenties die in recensies over jullie staan zijn Sigur Rós en Portishead. Werkt die namedropping inspirerend of zien jullie het eerder als iets hinderlijks?

Eysermans: «Veel recensenten nemen referenties van elkaar over, met als gevolg dat die heel vaak de feiten achterna hollen. Wij proberen constant te vernieuwen, terwijl de reviews daar niet in meegaan. Nog steeds worden wij bijvoorbeeld als sprookjesachtig bestempeld, terwijl we die fase al lang achter ons hebben gelaten. Tegelijkertijd begrijp ik

.....

“Op het web vervagen grenzen”

.....

wel dat journalisten onze muziek proberen te kaderen voor de lezers en dat dat ook nodig is.»

Aangezien jullie constant vooruit kijken: waar staat Amatorski in jullie stoutste dromen binnen tien jaar?

Eysermans: «We zouden graag meer tijd spenderen aan onze soundtracks. Ik hoop ook dat we zowel individueel als in groep uitdagingen blijven vinden en nog altijd kunnen doen wat we willen doen. Voor mijn part mogen de volgende tien jaar hetzelfde brengen als wat de afgelopen jaren hebben gebracht, maar dan meer en beter.»

Amatorski speelt *Deleting Borders* op 9/10 in de Stadsschouwburg (Leuven). Info en tickets op www.30cc.be

WAT EN HOE?

Het project *Deleting Borders* vertrekt vanuit deletingborders.com, een site waar gebruikers via Facebook een foto kunnen uploaden. Door simpelweg te klikken op de foto duid je punten aan, waartussen een diamantachtig kleurenpalet zich vervolgens ontvouwt. Daarnaast staat elk punt voor een sample. Wat je als gebruiker maakt is dus een visuele audiotrack waarmee je het nagelnieuwe Amatorskinummer *How are you* kunt bewerken naar je eigen smaak. Uiteraard kun je je eigen compositie en bewerkte Facebookfoto ook delen.

 ALMAMENU VAN DE WEEK 30/9 - 4/10/2013	
A1 = alleen Alma 1 A2 = alleen Alma 2	 A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch
maandag	
Boomstammetje met bloemkool € 4.10 Kippenbout met ajuinsaus en wortelen € 3.10 Koninginnenhapje € 4.10 Nasirolletjes met zoetzure chilisaus en slaatje € 5.30 Steak met groenten en saus A2 € 5.80 Varkensspies met choronsaus en groentenebly A1+A3 € 5.30	
dinsdag	
Gebakken visfilet met hollandse saus en prei € 5.80 Groentennuggets met currysaus, wokgroenten en rijst € 5.30 Kalkoenrollade met mediterrane saus en boterbouwen € 5.30 Spaghetti bolognese groot € 4.10 Spaghetti bolognese klein € 3.10 Steak met groenten en saus A2 € 5.80 Stoofvlees op z'n Vlaams A1 € 5.30 Vleesballetjes in Kongolese saus en paprikarijst A3 € 3.10	
woensdag	
Cordon-bleu met archiducsaus en forestiëremix € 5.30 Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst € 5.30 Koninginnenhapje € 4.10 Loempia met zoetzure chilisaus en slaatje € 4.10 Spaghetti bolognese groot A3 € 4.10	
donderdag	
Mixed Grill actieschotel € 5.80 Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes € 4.10 Spaghetti bolognese groot € 4.10 Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1 € 5.30 Kippenlapje met orloffsaus, jonge wortelen en kroketten A3 € 5.30 Spaghetti bolognese groot A1+A2 € 4.10 Spaghetti bolognese klein A2 € 3.10 Steak met groenten A1+A3 € 5.30 Stoofvlees op z'n Vlaams A2 € 5.30 Visnuggets met tartaarsaus en slaatje A2+A3 € 3.10	
vrijdag	
Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes € 3.10 Groentenrisotto met quornbereiding € 4.10 Kipbrochetten met tomatensaus, paprika's en wedges € 5.80 Koninginnenhapje A1+A3 € 4.10 Stoofvlees op z'n Vlaams A3 € 5.30	
Filmticket voor slechts €7,2 waarmee je van maandag tot vrijdag naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan! Te koop in alle Almarestaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.	
 http://www.alma.be 	

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

De goedkoopste
fuifzaal van Leuven

ALBATROS

F U I F Z A A L

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Faculteits- en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER
krijgen een korting van 105 euro (per fuif).

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

**Exclusief in KULEUGEN: Alma menu
volgend semester gelect**

**ALMAMENU
VAN DE WEEK
17-21 FEBRUARI 2014**

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Spaghetti Bolognaise	A3	€24.30 + 1 eerstgeborene
Romig varkensstooftje met champignons	A3	€21.99 + 2 nieren
Wienerschnitzel met tirolersaus	A3	€49.99
Groentenrisotto met quornbereiding (*)	A3	€20.99
Supplement frietjes		€50.00 / 5 BartCoins

(*) Niet-vegetarische quorn

Wij accepteren (enkel)

MONEY TRANSFER
Voor internationale studenten

GESPOT:
Stoet van togati
toont eerste tekenen
politieke getintheid
Torfs

Het werd even heel stil op de openingsreceptie toen Mark Eyskens manueel gereset moest worden

LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs iets té rebels in openingspeech academiejaar

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 02
Maandag 30 september 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Baron von Münchhaus-

en" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Bastian Schweinsteiger" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Ernest "W.C. Sebald" Lucas,
Karolien "Ludwig van Beethoven",
Korneel "Leopold Von Ranke" De Schamp,
Eva "Steffi Graf" Schalbroeck,
Quinten "B.F. Hegel" Evens

Schrijvers:
Sam "Karl Marx" Rijnders,
Cedric Hauben, Ine "Angela Merkel" Deprez,
Caroline "Sophie Scholl" Van Rhee,
Jasper "Benny Greb" Van Loy, Yentl

"R.M. Rilke" Cooreman, Margot "Heidi Klum" De Boeck,
Ruben "Helmut Kohl" Bertrands,
Margot "Marcel Kittel" Hollevoet,
Wim "Johann Jakob Froberger" Dehaen,
Els "J.S. Bach" Dehaen,
Jelle "David Friedrich" Mampaey,
Nils "Leni Riefenstahl" De Neubourg

Fotografen:
Andrew "Carl Zeiss" Snowball,
Simon "Michael Fassbender" Leclercq,
Liesa "Romy Schneider" Olislaegers,
Caroline Van Rhee,
Thomas "Jan Ullrich",
Thielemans, Caroline "Wilhelm Grimm" Hermans

Tekenaars:
Simon "Derrick" Englebert,

Karolien "Jacob Grimm" Favoreel,
Jeroen "Kim Dotcom" Baert

Dtp:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels,
Quinten Evens

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels,
Eva Schalbroeck

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Schnappi" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners

(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, bekende Scandinaven) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

The Opposites

“We maken nog steeds softe schijt”

The Opposites werden bij ons bekend met Broodje Bakpao. Licht uit, Crazy zin in en Slapeloze nachten volgden. “En sindsdien zijn we hier elke dag op bezoek.” Ze zijn nu al even aan het rondtoeren met hun nieuwste single Thunder. Op de Studentenwelkom waren The Opposites dus geen onverwachte headliner.

QUINTEN EVENS

Willem De Bruin en Twan Van Steenhoven zijn al vanaf hun twaalfde muziek aan het maken. In het middelbaar maakten ze een rap als alternatief voor een straf. Vanaf die dag maakte hun carrière een hoge vlucht.

De jongens hebben het Ladeuzeplein net afgesloten met een hoop *circle pits* wanneer we hen spreken. Willem staat energiek te jongleren met sinaasappelen in een prefab die omgebouwd is tot artiestenlounge. Twan toont zijn gsm-hoes met een afbeelding van Justin Bieber. Net voor het interview komen er vier studenten binnen die hevige fans blijken te zijn. “Kunnen jullie nog even wachten? Wij gaan dit interview doen en dan zijn wij zo bij jullie”.

lijkt mensen aanslaat. Maar dat kun je nooit van tevoren zeggen. België heeft ons vijf jaar geleden opgepikt, en sindsdien zijn we hier elke dag op bezoek. Da's een leuk cadeautje voor ons.»

Faking lekker

Jullie zijn ongelooflijk energiek en sfeervol op het podium, sluipst daar ooit sleur in?

Van Steenhoven: «Dat zijn de momenten waarop je denkt: “Nu moeten we een nieuw album gaan maken.” Dan stop je gewoon met touren. Nu zijn we twee jaar lang gestopt, we hebben nieuwe nummers gemaakt en dan krijg je er weer zin in. En als je nieuwe nummers hebt gemaakt, dan voelt dat weer nieuw op het podium.»

Achter welke stijl van liedjes staan jullie het meest? De stevigere liedjes zoals Thunder en Broodje Bakpao, of rustigere nummers zoals Sukkel voor de liefde?

Van Steenhoven: «Allebei. Wij staan achter alles dat we uitbrengen. Soms zijn we in een enorme hakbui, maar dat verschilt per dag. De ene dag word je wakker en luister je naar een heel verdrietig liedje, de andere dag sta je op en luister je naar *Celebration* (zingt). Muziek is de weerspiegeling van je ziel.»

Jeugdzondes

Jullie allereerste nummers zijn helemaal anders van sfeer. Jullie hebben zelfs het Engelstalige album Youngsters gemaakt. Jeugdzondes?

Van Steenhoven: «Ik denk dat we toen wat minder ervaren waren, wat minder goed.»

De Bruin: «Het was gewoon andere muziek, weet je. Je maakt muziek die past bij je gedachten en emoties. Die zijn helemaal anders wanneer je zo jong bent.»

Jullie solowerk lijkt veel dieper te gaan en emotioneler te zijn dan wat jullie brengen met The Opposites.

De Bruin: «Ik vind dat *Sukkel voor de liefde* ook best diep gaat.»

Van Steenhoven: «Onze eerste nummers samen zijn ook best emotioneel. Het ding is gewoon dat we drie jaar later *faking lekker* zijn gegaan, dus dan

“Onze eerste nummers samen zijn best emotioneel”

Vonden jullie het leuk?

Twan Van Steenhoven: «Nee.» (glimlacht)

Willem De Bruin: «Het was fantastisch»

Van Steenhoven: «Ik vond het ook wel leuk hoor.»

Jullie zijn ons land binnengekomen met Broodje Bakpao. Ook vandaag verwachtte iedereen een stevige haksessie op dat nummer. Zijn jullie dat nog niet beu?

De Bruin: «Het is inderdaad nodig voor het publiek om die bekende nummers te blijven spelen. Tegelijk maken we ook wel nieuwe nummers, he. We zijn dat nog niet beu, nee.»

Hoe komt het dat jullie de enige Nederlanders zijn die wij kennen naast De Jeugd Van Tegenwoordig?

Van Steenhoven: «Dat weet ik niet, dat moeten jullie ons maar vertellen. Door de studenten?»

De Bruin: «Wij doen gewoon zo goed mogelijk ons best en we hopen dat het bij zoveel moge-

Twan Van Steenhoven (links) en Willem De Bruin (rechts) van The Opposites: “Met nieuwe nummers voelt het weer nieuw op het podium.”

is het stom om liedjes te maken die ... (denkt na) *Slapeloze nachten* klinkt bijvoorbeeld wat blijer, omdat we ons ook gewoon zo voelden.»

De Bruin: «Hm, zelfs dat niet. In het begin waren we ook al melodius en toen scoorden we ook al hitjes.»

Waar houden jullie zich dezer dagen het liefst mee bezig?

Van Steenhoven, De Bruin: «(in koor) Optreden!»

Wat mogen we verwachten van The Opposites voor de komende jaren?

De Bruin: «Er komt een nieuwe single, *Op Een Level*, met een videoclip. Misschien dat daarna nog een single komt, hangt er vanaf hoe het met *Op Een Level* gaat. En of wij er nog zin in hebben. Als wij het gevoel heb-

“We hebben de laatste tijd vooral gefocust op hele slechte muziek”

ben dat het *klaar* is, dan is het gedaan.»

Dat gevoel is er nog niet?

De Bruin: (twijfelt) «Nee, nu nog niet.»

Spa blauw

Mochten jullie studenten zijn en zich morgen inschrijven aan de KU Leuven, wat zouden jullie dan komen studeren?

De Bruin: «Psychologie!»

Van Steenhoven: «Ik denk hetzelfde, of iets met marketing.»

Jullie hebben twee jaar in een interview met ons gezegd dat jullie vooral softe schijt maken. Maken jullie nog altijd softe schijt en drinken jullie nog altijd Spa blauw met absint erin?

Van Steenhoven: «Ik drink nu alleen Spa blauw. Willem drinkt alleen absint. En we maken nog steeds *softe schijt*.»

De Bruin: «Vooral meer kutmuziek. We hebben de laatste tijd vooral gefocust op hele slechte muziek.»

Van Steenhoven: «En heel commercieel.» (lacht)